2020. november 25., csütörtök

P9_TA(2020)0321

Új európai iparstratégia

Az Európai Parlament 2020. november 25-i állásfoglalása az új európai iparstratégiáról (2020/2076(INI))

(2021/C 425/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ) és különösen annak 9., 151., 152. cikkére, 153. cikke (1) és (2) bekezdésére, valamint 173. cikkére, amely az uniós iparpolitikára vonatkozik, és többek között az uniós ipar versenyképességére utal,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 14., 27. és 30. cikkére,

— tekintettel az EUMSZ-re és az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ), különösen az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésére, valamint az EUSZ-nek a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvére,

— tekintettel az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésére, amely a belső piacra, a fenntartható fejlődésre és a szociális piacgazdaságra vonatkozik,

— tekintettel a szociális jogok európai pillérére,

— tekintettel a digitális gazdaság és társadalom fejlettségét mérő 2020. évi mutató 2020. június 11-én közzétett megállapításaira,

— tekintettel a gyógyszerészeti stratégia ütemtervéről és a betegek megfizethető gyógyszerekhez való, időben történő hozzáféréséről szóló, 2020. június 2-i bizottsági közleményre;

— tekintettel az „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés – a jövő generációért” című, 2020. május 27-i bizottsági közleményre (COM(2020)0456),

— tekintettel „A Bizottság 2020. évi kiigazított munkaprogramja” című, 2020. május 27-i bizottsági közleményre (COM(2020)0440),

— tekintettel az európai adatstratégiáról szóló, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0066),

— tekintettel a „Fehér könyv a mesterséges intelligenciáról: a kiválóság és a bizalom európai megközelítése” című, 2020. február 19-i bizottsági dokumentumra (COM(2020)0065),

— tekintettel a mesterséges intelligencia, a dolgok internete és a robotika biztonsági és felelősségi vonatkozásairól szóló, 2020. február 19-i bizottsági jelentésre (COM(2020)0064),

— tekintettel az új többéves pénzügyi keretről, a saját forrásokról és a helyreállítási tervről szóló, 2020. május 15-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Bizottság 2020. tavaszi európai gazdasági előrejelzésére,

— tekintettel az Európai Tanács elnökének az Európai Tanács tagjaival tartott videokonferenciát követő, 2020. április 23-i következtetéseire,

— tekintettel a Covid19-világjárvány és annak következményei elleni küzdelemre irányuló összehangolt uniós fellépésről szóló, 2020. április 17-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a Bizottságnak és a főképviselőnek a Covid19-járványra való globális szintű uniós reagálásról szóló, 2020. április 8-i közös közleményére (JOIN(2020)0011),

([1]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0124.
([2]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0054.

2020. november 25., csütörtök

— tekintettel az Európai Tanács elnökének az Európai Tanács tagjaival a Covid19-ről tartott videokonferenciát követő, 2020. március 17-i következtetéseire,

— tekintettel „A Covid19-járvány nyomán hozott koordinált gazdasági válaszintézkedések” című, 2020. március 13-i bizottsági közleményre (COM(2020)0112),

— tekintettel „A tisztább és versenyképesebb Európát szolgáló, körforgásos gazdaságra vonatkozó új cselekvési terv” című, 2020. március 11-i bizottsági közleményre (COM(2020)0098), a Tanács által annak 2019. október 4-i, 3716. ülésén elfogadott, „A körforgásos szemlélet erősítése – Átmenet egy fenntartható társadalom felé” című következtetésekre (12791/19) és „Az anyagkörforgás megvalósítása – a körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című, 2015. december 2-i bizottsági közleményre (COM(2015)0614),

— tekintettel az „Új európai iparstratégia” című, 2020. március 10-i bizottsági közleményre (COM(2020)0102),

— tekintettel a „Kkv-stratégia a fenntartható és digitális Európáért” című, 2020. március 10-i bizottsági közleményre (COM(2020)0103),

— tekintettel a Bizottságnak a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról szóló rendeletre irányuló, 2020. március 4-i javaslatára (COM(2020)0080),

— tekintettel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0067),

— tekintettel a Bizottság „Ambiciózusabb Unió” elnevezésű 2020. évi munkaprogramjára (COM(2020)0037),

— tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a Fenntartható Európa beruházási tervről szóló, 2020. január 14-i bizottsági közleményre (COM(2020)0021) ,

— tekintettel „Az energiaigényes uniós iparágak versenyképes átalakítását célzó főterv, hogy 2050-re megvalósuljon a klímasemleges, körforgásos gazdaság” című, 2019. november 28-i bizottsági jelentésre (az energiaigényes iparágakkal foglalkozó magas szintű munkacsoport jelentése),

— tekintettel a „Méltányos adózás a digitalizált és globalizált gazdaságban – BEPS 2.0” című, 2019. december 18-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az Európai Tanács 2019. december 12-i következtetéseire (EUCO 29/19),

— tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közleményre (COM(2019)0640),

— tekintettel az Európai Tanácsnak a 2019–2024-es időszakra vonatkozó új uniós stratégiai menetrendről szóló, 2019. június 20-i következtetéseire (EUCO 9/19),

— tekintettel az EU jövőbeli iparpolitikai stratégiájáról szóló következtetésekre, amelyeket a Tanács a 2018. november 29-i, 3655. ülésén fogadott el (14832/2018),

— tekintettel az „Új európai kulturális menetrend” című, 2018. május 22-i bizottsági közleményre (COM(2018)0267),

([3]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2020)0005.
([4]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2019)0102.

— tekintettel a „Beruházás az intelligens, innovatív és fenntartható iparba – az Európai Unió megújított iparpolitikai stratégiája” című, 2017. szeptember 13-i bizottsági közleményre (COM(2017)0479),

— tekintettel az európai növekedés, foglalkoztatás és innováció stratégiai prioritása jegyében nagyra törő európai uniós ipari stratégia kidolgozásáról szóló, 2017. július 5-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel az európai ipar digitalizálásáról szóló, 2017. június 1-jei állásfoglalására ([6]),

— tekintettel a Bizottsághoz intézett, „Nagyratörő európai uniós ipari stratégia kidolgozása Európában a növekedés, a foglalkoztatás és az innováció stratégiai prioritása jegyében” című, szóbeli választ igénylő kérdésre (O-000047/2017),

— tekintettel „A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósítása felé” című, 2016. január 19-i állásfoglalására ([7]),

— tekintettel „Az európai ipar digitalizálása, a digitális egységes piac előnyeinek teljes körű kiaknázása” című, 2016. április 19-i bizottsági közleményre (COM(2016)0180),

— tekintettel a Párizsi Megállapodásra, amelyet az Európai Parlament 2016. október 4-én megerősített,

— tekintettel „Az európai újraiparosítási politika szükségessége a közelmúltbeli Caterpillar- és Alstom-ügy fényében” című, 2016. október 5-i állásfoglalására ([8]),

— tekintettel az Európai Tanács 2016. december 15-i és 2017. június 23-i következtetéseire,

— tekintettel a kulturális és kreatív ágazatokra vonatkozó koherens uniós szakpolitikáról szóló, 2016. december 13-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel az ipari versenyképességi menetrendről, az európai ipar digitális átalakításáról, valamint a digitális egységes piac technológiáira és a közszolgáltatások korszerűsítésére vonatkozó csomagról szóló tanácsi következtetésekre,

— tekintettel „A mindenki számára előnyös kereskedelem: A felelősebb kereskedelem- és beruházáspolitika felé” című, 2015. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2015)0497),

— tekintettel a versenyképesség és a fenntarthatóság javítása érdekében Európa újraiparosításáról szóló, 2014. január 15-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel „Az európai ipar »reneszánszáért«” című, 2014. január 22-i bizottsági közleményre (COM(2014)0014),

— tekintettel az Európai Tanács 2013. május 22-i és 2019. március 22-i következtetéseire (EUCO 1/19),

— tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság, a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére,

— tekintettel a Halászati Bizottság levelére,

— tekintettel az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság jelentésére (A9-0197/2020),

---

([5]) HL C 334., 2018.9.19., 124. o.
([6]) HL C 307., 2018.8.30., 163. o.
([7]) HL C 11., 2018.1.12., 55. o.
([8]) HL C 215., 2018.6.19., 21. o.
([9]) HL C 238., 2018.7.6., 28. o.
([10]) HL C 482., 2016.12.23., 89. o.

2020. november 25., csütörtök

A. mivel az Európai Uniónak a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére vonatkozó célkitűzéssel összhangban új iparstratégiára van szüksége, amely megteremti az innovatív, inkluzív, reziliens és digitalizált társadalom feltételeit, és jelentős mértékben hozzájárul az európai iparágak globális versenyképességéhez; mivel ennek a stratégiának magas szintű foglalkoztatást és színvonalas munkahelyeket kell fenntartania, senkit nem hagyva hátra; mivel egy ilyen stratégiának biztosítania kell a modern, digitalizált, a megújuló energiaforrásokban rejlő teljes potenciált kiaknázó, rendkívül energia- és erőforrás-hatékony és klímasemleges európai ipari bázisra való kettős átállást; mivel a stratégiának emellett meg kell erősítenie Európa globális vezető szerepét, és csökkentenie kell az Uniónak a világ más részeitől való függését a stratégiailag fontos értékláncokban, mégpedig azok diverzifikációja és fenntarthatóbbá tétele révén, elkerülve az európai iparágak áthelyezését, ugyanakkor megőrizve a piac nyitottságát;

B. mivel a Covid19-világjárvány és annak következményei példátlan gazdasági visszaesést okoztak Európában, amely mélyítheti az egyenlőtlenségeket és a társadalmi feszültséget az Unióban, különösen a legkiszolgáltatottabb polgárok körében;

C. mivel az ipari versenyképesség és az éghajlat-politika kölcsönösen erősítik egymást, és az innovatív és klímasemleges újraiparosítás helyi munkahelyeket fog teremteni és biztosítani fogja az európai gazdaság versenyképességét; mivel ezt a megközelítést az ökológiai és digitális átállásra vonatkozó minden szakpolitikában alkalmazni kell;

D. mivel az Uniónak fel kell tárnia és teljes mértékben ki kell bontakoztatnia az egyes társadalmi csoportokban – fiatalok, migránsok, idősek, nők – rejlő kiaknázatlan vállalkozói potenciált; mivel az Unió iparstratégiája lehetőséget jelenthet az alulreprezentált vagy hátrányos helyzetű csoportok vállalkozói kultúrájának ösztönzésére, és lehetővé teheti számukra, hogy teljes mértékben hozzájáruljanak a digitális és zöld átálláshoz;

E. mivel a Covid19-világjárvány és az általa előidézett példátlan gazdasági visszaesés valamennyi gazdasági ágazatra hatással volt, különösen a kkv-kra, sőt néhány ágazatot teljes leállásra kényszerített; mivel ebben a helyzetben a gyors és méltányos helyreállítás nem érhető el a „szokásos üzletmenet” mellett, és bármilyen jövőorientált iparstratégiának elsőként az ipar helyreállításával és a hosszú távú globális versenyképességgel kell foglalkoznia, különösen a növekedési ágazatokban és a Covid19-cel kapcsolatos korlátozó intézkedések által legsúlyosabban érintett ágazatokban;

F. mivel a gazdasági visszaesés túlélése céljából felvett új kölcsönök miatt a vállalatok pénzügyi struktúrája valószínűleg törékenyebbé válik, ami rövid, közép- és hosszú távon egyrészt lassú növekedéshez, másrészt a digitalizált és klímasemleges, erőforrás-hatékony és körforgásos gazdaságra való kettős átállás megvalósításához szükséges beruházási kapacitások hiányához vezet;

G. mivel ilyen körülmények között az Uniónak olyan iparstratégiára van szüksége, amely két különálló szakaszból áll: az egyik a helyreállításra, a másik pedig az újjáépítésre és az ellenálló képességre összpontosít; mivel a gazdaság helyreállításának erős szociális és környezeti szempontból fenntartható megközelítésen kell alapulnia, és támogatnia kell az ipar újjáépítését egy sikeres digitális és zöld átalakulás jegyében, biztosítva ezen átalakulás során a szakképzett munkaerőt, valamint a méltányos és igazságos átállást;

H. mivel az európai ipari ágazatot igen szoros összefonódások jellemzik, a tagállamok között erős kölcsönhatások állnak fenn, és a különböző méretű vállalkozásokkal kapcsolatban eltérő megközelítések léteznek; mivel ebből következően egy olyan koordinált európai szakpolitika, amelyből a teljes termelési láncnak előnye származik – a nagyvállalatoktól a kkv-kig –, sikeresebben fogja növelni Európa globális versenyképességét és fenntarthatóságát;

I. mivel az Uniónak továbbra is ambiciózus két- illetve többoldalú kereskedelmi megállapodások létrehozására kell törekednie; mivel az európai ipar már a Covid19-válság előtt választ elé került: miközben továbbra is az uniós gazdaság pillére maradt és mintegy 32 millió embernek biztosított munkahelyet, az európai GDP-hez való hozzájárulása az elmúlt 20 év alatt 23 %-ról 19 %-ra csökkent; mivel az európai iparnak jelenleg intenzív nemzetközi versenyben kell helytállnia, és gyakran szembesül egyre protekcionistább kereskedelmi intézkedésekkel olyan harmadik országok részéről, amelyek nem alkalmaznak magas szintű környezetvédelmi és szociális normákat;

J. mivel az új európai iparstratégiának biztosítania kell a kettős átállást egy versenyképes és egyben fenntartható európai ipari bázisra; mivel ez az átalakulás lehetőséget jelent Európa számára ipari alapjainak modernizálására, a munkahelyek és a kulcsfontosságú ipari termelés fenntartására és visszatelepítésére, valamint a klímarendelet célkitűzései és a fenntartható fejlődési célok megvalósítását célzó globális erőfeszítéshez nélkülözhetetlen készségek és kapacitások kiépítésére;

K. mivel a stratégiának biztosítania kell a kettős átálláshoz szükséges szabályozási keretet, valamint a szükséges infrastruktúrákat és pénzügyi forrásokat, és előtérbe kell helyeznie az energiahatékonyság elsődlegessének elvét, az energia- és erőforrás-takarékosságot, a megújuló, illetve nulla vagy alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiatechnológiákat, a körforgásos jelleget és a toxicitás kiküszöbölését;

L. mivel az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás a Covid19-válság kitörése után is az egyik legnagyobb kihívás, és átfogó közös megközelítést igényel; mivel az EU ipari kibocsátása hozzájárul Európa teljes üvegházhatásúgáz-kibocsátásához; mivel az energiaigényes iparágak dekarbonizációja továbbra is az egyik legnagyobb kihívás a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérése felé vezető úton; mivel az Unió éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseinek eléréséhez valamennyi ágazatnak hozzá kell járulnia;

M. mivel a Covid19-válság megmutatta, milyen létfontosságú szerepet játszanak a digitális eszközök, többek között a konnektivitás és a hálózatok, valamint a digitális készségek, amelyek révén a munkavállalók és a vállalkozások feladataik és tevékenységük végrehajtásának módját a szükséghelyzethez igazíthatják; mivel a digitális infrastruktúra ellenálló képessége és a munkaerő digitális készségeinek fejlesztése kiemelt területek az európai vállalkozások, különösen a kkv-k versenyképességének növelése szempontjából;

N. mivel az Unió új iparstratégiájának hangsúlyt kell fektetnie a konnektivitás növelésére, a digitális rétegek fejlesztésére, a dolgok ipari internetére (IIoT), a mesterséges intelligenciára, a digitális könyvelési technológiákra, valamint a hiperteljesítményű és a kvantum-számítástechnikára; mivel a digitális ágazat hozzá fog járulni az európai zöld megállapodáshoz és a klímasemlegességre irányuló ipari átálláshoz is, egyrészt a technológiai megoldások és az ipari folyamatok optimalizálásának forrásaként, másrészt pedig a digitális ágazat energiahatékonyságának és a körforgásos gazdaság szempontjából vett teljesítményének javítása révén;

O. mivel az Unió szuverenitásához és stratégiai autonómiájához önálló és versenyképes ipari bázisra és a kutatásba és innovációba való jelentős beruházásra van szükség ahhoz, hogy vezető szerepre tehessen szert a fő alaptechnológiák és innovatív megoldások terén, és biztosítsa globális versenyképességét; mivel az Unió iparstratégiájának tartalmaznia kell egy cselekvési tervet az európai iparágak ellátási láncainak megerősítésére, lerövidítésére, fenntarthatóbbá tételére és diverzifikálására annak érdekében, hogy csökkenjen az egyes piacoktól való túlzott függőségük és növekedjen az ellenálló képességük; mivel szükség van egy intelligens visszatelepítési stratégiára is az iparágak Európába történő visszatelepítéséhez, valamint a termelés és a beruházások növeléséhez és az ipari termelés visszahelyezéséhez az Unió számára stratégiailag fontos ágazatokban;

1. úgy véli, hogy egy társadalmi, gazdasági és környezeti szempontból ellenálló társadalom, a stratégiai vezető szerep és autonómia, illetve egy jól működő egységes piac felé történő átmenetnek valamennyi uniós stratégia középpontjában kell állnia; ezért úgy véli, hogy létre kell hozni egy teljes mértékben működőképes és előretekintő jogalkotási és szakpolitikai keretet, amely annak megértésén alapul, milyen dinamikák működnek a helyreállítási terv, az éghajlatunk és digitális ambícióink, valamint egy olyan hatékony iparstratégia között, amely egységbe foglalja a különböző megközelítéseket, célértékeket és célkitűzéseket; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg egy olyan átfogó, felülvizsgált iparstratégiát, amely egyértelmű szakpolitikai keretet és szabályozási biztonságot nyújt, és többek között:

a) megteremti a hosszú távú növekedés feltételeit, növeli az Unió – innováción alapuló – jólétét és globális versenyképességét, és megvalósítja a klímasemlegességet;

b) mozgósítja a megfelelő pénzügyi forrásokat, beleértve a helyreállítási célú intézkedéseket is;

c) támogatja és irányítja az ökológiai és digitális kettős átállást, magas színvonalú munkahelyeket teremtve, illetve megőrizve azokat;

d) teljesíti az európai zöld megállapodást;

e) biztonságosabbá és fenntarthatóbbá teszi, valamint diverzifikálja és digitalizálja a stratégiai értékláncokat, többek között a szabályokon alapuló nemzetközi kereskedelem előmozdítása és támogatása révén;

f) erősíti a vállalkozói szellemet, vállalkozásbarát környezetet teremt, támogatja a kkv-kat, és ösztönzi a vállalkozások – többek között az induló innovatív vállalkozások – létrehozását és fejlesztését;

2020. november 25., csütörtök

g) javítja az Unió stratégiai ellenálló képességét és autonómiáját, többek között a nyersanyagok terén, és erősíti technológiai vezető szerepét;

h) megteremti az egyenlő fejlődés feltételeit, és támogatja azt az Unió valamennyi régiójában, senkit nem hagyva hátra;

2. felszólít egy inkluzív iparstratégia kidolgozására, amely fejlesztése és végrehajtása során kiterjed valamennyi ipari ökoszisztémára, a kkv-kra, a régiókra, a közösségekre és a munkavállalókra; azon a véleményen van, hogy egy erős iparstratégia segíthet áthidalni az esetleges töréseket, illetve kihasználni a kettős átállás által teremtett lehetőségeket; meg van győződve arról, hogy az Unió iparstratégiájának erős szociális pilléren kell nyugodnia, és időben kezelnie kell a strukturális változások társadalmi következményeit;

3. létfontosságúnak tartja az aktív munkaerőpiacokba való beruházást, valamint a gazdaság igényeinek kielégítését célzó oktatási és képzési programok biztosítását; felhívja a Bizottságot, hogy olyan uniós szakpolitikát alakítson ki, amely a hagyományos iparágakban esetlegesen megszűnő munkahelyek számát összhangba tudja hozni a digitális és ökológiai átállással érintett ágazatok munkaerőigényével; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy – mivel ezek az új munkahelyek valószínűleg nem ugyanabban a régióban jönnek majd létre, ahol a hagyományos iparágak megszűnnek, illetve nem ugyanazok a munkavállalók fogják betölteni azokat – segítsék elő az elnéptelenedéssel és elszegényedéssel fenyegetett területek gazdasági és társadalmi megújulását, különös figyelmet fordítva a nemek közötti egyenlőtlenségekre;

4. úgy véli, hogy ez a kettős átállás esélyt ad a fosszilis energiahordozók által dominált területeknek arra, hogy az innováció frontvonalába kerüljenek, és olyan termelési rendszer felé mozduljanak el, amely megfelel a klímasemlegesség célkitűzéseinek; felhívja ezért a Bizottságot, hogy gondoskodjon róla, hogy ez az átállás méltányos és társadalmilag igazságos munkahelyteremtési feltételeket támogasson a „senkit nem hagyunk hátra” elv szellemében, és ehhez szorosan kell kapcsolódnia a szociális jogok európai pillére teljes körű végrehajtásának, valamint a szociális helyzet és az életszínvonal javításának és a jó munkakörülmények biztosításának; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a kettős átállás felgyorsítását célzó minden cselekvésnek megfelelő szakpolitikákkal és konkrét intézkedésekkel kell társulnia, amelyek célja a régiókat és a legkiszolgáltatottabb embereket sújtó negatív következmények kezelése;

5. kiemeli, hogy ennek érdekében a hangsúlyt a regionális és társadalmi kohézióra, valamint az előre tervezésre és a szerkezetátalakítás irányítására kell helyezni, amely igazodik a helyi munkaerőpiac sajátos jellemzőihez és igényeihez, célul tűzve ki egyrészt az érintett régiók gazdasági újjáélesztésének elősegítését, másrészt pedig a munkanélküliség kezelését és a közberuházások fokozottabb igénybevételét, többek között a világjárvány által különösen súlyosan érintett létfontosságú ágazatokban, az egész Unióban támogatva a színvonalas munkahelyek létrehozását; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munkavállalók is részt vegyenek a vállalatok igazgatásában és irányításában;

6. fontosnak tartja a jövőben szükséges készségek meghatározását, valamint a humán erőforrásokba, az oktatásba és célirányos képzésbe, a továbbképzésbe és az egész életen át tartó tanulásba történő beruházások növelését annak érdekében, hogy az emberek és a régiók számára perspektívát és jövedelmet, az ipar számára pedig szakképzett munkaerőt biztosítsanak; megjegyzi, hogy az ipar versenyképessége nagyban függ attól, sikerül-e olyan képzett munkaerőre szert tenni (illetve azt megtartani), amely rendelkezik a vállalkozások fenntarthatósága és digitális átalakulása terén létfontosságú készségekkel, ezt pedig a Digitális Európa programból és az Egységes piac programból származó megfelelő finanszírozással kell támogatni;

7. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket az oktatáspolitikák koordinációjának megerősítésére, és azokat jelentős állami beruházásokkal támogassák egész Európa-szerte; továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egy érdekelt felekből álló szakértői csoportot, amelynek feladata – mesterséges intelligencia és digitális erőforrások, különösen nagy adathalmazok segítségével – azon ipari készségek előrejelzése, amelyek iránt hiány mutatkozhat a jövőben;

8. úgy véli, hogy az európai ipar jövőjére vonatkozó új hosszú távú stratégiának hozzá kell járulnia a nemek közötti bér- és nyugdíjszakadék elleni küzdelemhez, amely a mai napig fennáll az európai munkaerőpiacon és társadalomban; felhívja a Bizottságot, hogy az európai iparstratégia végrehajtása során kellőképpen vegye figyelembe a nemi dimenziót – a helyreállítási, illetve az újjáépítési és átalakítási szakasz során egyaránt –, többek között a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezés eszközeinek használatával az Unió ipari és gazdasági növekedését támogató pénzügyi eszközök meghatározása során;

9. hangsúlyozza, hogy az európai ipar kulcsszerepet játszhat azáltal, hogy aktívan támogatja az ambiciózus környezetvédelmi, szociális és társadalmi célkitűzéseket, többek között az emberi jogok területén; úgy véli, hogy ennek megvalósulásához az Uniónak gondoskodnia kell az ipar számára egy átfogó átvilágítási keretrendszerről a környezeti és társadalmi kockázatok, hatások, visszaélések és veszélyek azonosítása, nyomon követése, megelőzése, enyhítése és számontartása érdekében a belföldi és globális tevékenységek során és valamennyi ellátási láncban azzal a céllal, hogy biztosítsa a minimumszabályokat és egyenlő versenyfeltételeket teremtsen;

10. úgy véli, hogy az Uniónak olyan iparstratégiára van szüksége, amely hozzájárul az iparnak a jelenlegi gazdasági válságból való kilábalásához, vonzza a beruházásokat, megkönnyíti a tőkéhez való hozzáférést és ösztönzi a valódi versenyt; ezért úgy véli, hogy az aktualizált stratégiának két fontos, egymással összefüggő szakaszt kell figyelembe vennie: az első a munkahelyek megszilárdítására, a termelés újraindítására és annak a Covid19-világjárványt követő „új normális kerékvágáshoz" való hozzáigazítására, a második pedig az újjáépítésre és az átalakításra irányul;

11. e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az erre vonatkozó meglévő és jövőbeli jogszabályokat, előtérbe helyezve az ökológiai és digitális átállást, ugyanakkor mindkét szakaszban növelve a hosszú távú versenyképességet, valamint a társadalmi és gazdasági ellenálló képességet; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy ösztönözze az Unió belső keresletét és hosszú távú növekedését azáltal, hogy több köz- és magánberuházást vonz a kutatásba és az innovációba, az új fenntartható és digitális technológiák fejlesztésébe, többek között a munkaerő-igényes iparágakba, az európai zöld megállapodás céljaival összeegyeztethető új infrastrukturális hálózatokba és projektekbe, az energia- és erőforrás-hatékonyságba, valamint a körforgásos gazdaságba;

12. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen egy átfogó jelentést, amelyben értékeli az Unió gazdaságának helyzetét és a kettős átállás megvalósíthatóságát, figyelembe véve az ipar – többek között a kkv-k – arra való lehetőségeit, hogy kiaknázzák a szinergiákat, minimalizálják azok egymásra jelentett esetleges kockázatait és maximalizálják az előnyöket; kéri a Bizottságot, hogy megállapításai alapján a 2020 márciusában közzétett stratégiát igazítsa a jelenlegi helyzethez, mindkét szakaszra vonatkozóan, és továbbra is egy olyan zöld, digitális, tisztességes és igazságos átállásra összpontosítson, amely erősíti az Unió szuverenitását és stratégiai autonómiáját;

13. hangsúlyozza, hogy az Unió iparstratégiájának jól meghatározott célokat kell követnie, és a teljes átláthatóság érdekében felhívja a Bizottságot, hogy egyértelműen, világosan és konkrétan határozza meg a „stratégiai", az „autonómia", a „stratégiai autonómia", az „ellenálló képesség", a „stratégiai ellenálló képesség" és más kapcsolódó fogalmakat annak biztosítása érdekében, hogy az e fogalmakra való hivatkozással hozott intézkedések specifikusak legyenek, és az EU prioritásaira és céljaira irányuljanak;

14. úgy véli, hogy a hagyományos biztosítási eszközök nem elegendőek a világjárvány által okozott, az üzleti tevékenység megszakadásából eredő veszteségek fedezésére, továbbá hogy egy jövőbeli világjárvány vagy rendszerszintű válság emberekre, vállalkozásokra és a gazdaságra gyakorolt negatív hatásainak előrejelzéséhez és kezeléséhez ambiciózus uniós szintű megoldásra van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy az intézményi befektetők, a tagállamok és az EU részvételével dolgozzon ki egy keretet, amelynek célja egy jövőbeli világjárvány esetén az üzleti tevékenység megszakadásából eredő veszteségek fedezése;

15. üdvözli a Bizottság javaslatát egy új helyreállítási eszköz, név szerint a 750 milliárd EUR összegű Next Generation EU (NGEU) létrehozására; sajnálatát fejezi ki az Európai Tanács által 2020 júliusában javasolt jövőorientált programok keretösszegeinek – mind a 2021–2027-es többéves pénzügyi keretben, mind az NGEU-ban történt – csökkentése miatt, és kéri, hogy az uniós költségvetésből az éghajlatváltozással kapcsolatos erőfeszítésekre fordított kiadásokat legalább a költségvetés 30 %-ára növeljék; úgy véli, hogy ezek a csökkentések alapjaiban ássák alá az uniós ipar fenntartható és reziliens helyreállítását, és negatív, tovagyűrűző hatással lesznek az Unió 2050-as klímasemlegességi célkitűzéseinek elérésére, valamint a társadalmi igazságosságra és a globális versenyképességre; ezért a 2021–2027 közötti időszakra ambiciózus és megerősített hosszú távú uniós költségvetést kér, amely nem alacsonyabb a Bizottság által javasoltnál; hangsúlyozza ezzel kapcsolatban a Parlament álláspontját az uniós saját források rendszerének reformjára vonatkozóan, ideértve olyan új források bevezetését, amelyek jobban igazodnak a főbb uniós szakpolitikai prioritásokhoz és ösztönzőt nyújtanak azok megvalósításához;

16. üdvözli az Uniónak a Covid19-válság kezelésére hozott intézkedéseit, az EKB által végrehajtott likviditási injekciót, az EBB kkv-kat célzó tőkeemelését, valamint a SURE kezdeményezést, amely a tagállamoknak nyújt segítséget a csökkentett munkaidőben való foglalkoztatás finanszírozásához, a foglalkoztatottság fenntartásához és a munkavállalók védelméhez; üdvözli továbbá az állami támogatások keretrendszerén belüli rendkívüli pénzügyi eszközöket, amelyekkel az egyébként fizetőképes vállalkozásokat és a munkavállalókat támogatják a világjárvány gazdasági következményeinek leküzdésében; felhívja ugyanakkor a Bizottságot annak biztosítására, hogy a sürgősségi szakaszban nyújtott támogatás a világjárvány következményei szempontjából indokolt legyen, ne vezessen a tényleges verseny hiányához az egységes piacon, illetve hogy egyetlen stratégiai ágazatot se hagyjanak figyelmen kívül; továbbá várakozással tekint az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok és különösen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatások kellő időben történő felülvizsgálata elé, amelynek célja, hogy a tagállamoknak biztosítsák a szükséges rugalmasságot ahhoz, hogy célzott támogatással segíthessék az ipar dekarbonizációját és digitalizálását; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok bármilyen felülvizsgálatának az európai ipar versenyképességére vonatkozó hatásvizsgálaton kell alapulnia, figyelembe kell vennie a lehetséges globális szintű torzulásokat, és teljes mértékben összhangban kell állnia az EU 2050-as klímasemlegességi és környezetvédelmi céljaival, az európai klímarendeletben foglaltaknak megfelelően;

2020. november 25., csütörtök

17. hangsúlyozza, hogy állami támogatásban csak azok a vállalatok részesülhetnek, amelyek a Covid19 kapcsán azonnali gazdasági hatásokkal szembesülnek, és az állami támogatásokra vonatkozó szabályok lazításának időben korlátozottnak kell lennie; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy külön állami támogatási rendszerre, amelynek célja a Covid19 szükséghelyzeti intézkedések által leginkább sújtott ágazatok – például a gépjárműipar, az idegenforgalom, a légi közlekedés, az acélipar és a fémipar – támogatása; felhívja a Bizottságot, hogy állapítson meg közös minimumkövetelményeket a pénzügyi támogatásban részesülő vállalkozások számára annak elkerülése érdekében, hogy a különböző nemzeti kritériumok további eltéréseket eredményezzenek; hangsúlyozza, hogy a kapott állami támogatásnak a munkahelyek megőrzését kell szolgálnia, és azt annak érdekében kell felhasználni, hogy az érintett vállalatok műveleteit összhangba hozzák az Unió klímasemlegességi és környezetvédelmi célkitűzéseivel;

18. a szükséghelyzeti segítségnyújtás kapcsán kiemeli annak fontosságát, hogy olyan vállalkozásoknak nyújtsanak támogatást, amelyek tiszteletben tartják a vonatkozó kollektív szerződéseket, és nem adóparadicsomokban vannak bejegyezve;

19. hangsúlyozza továbbá, hogy az ipari vagy egyéb szakpolitikák alapján megítélt valamennyi állami támogatásnak meg kell felelnie a közös „egyensúlyi elvnek” az egyenlő versenyfeltételek biztosítása, valamint az Unióbeli fiskális dömping minden formájának és a verseny torzulásának elkerülése érdekében;

20. felhívja a Bizottságot, hogy alakítson ki világos, következetes és jól használható megközelítést a piac meghatározására a különböző iparágakat érintő versenyjogi esetekben; továbbá hangsúlyozza, hogy az uniós versenyjogi eljárások és különösen az uniós összefonódás-ellenőrzések adminisztratív és eljárási keretrendszerében biztosítani kell a megfelelő gyorsaságot, átláthatóságot és arányosságot;

21. ösztönzi a Bizottságot, hogy alakítson ki egy arra vonatkozó jelentési rendszert, hogy a külföldi protekcionizmus milyen módokon hat az EU iparára, rendszeresen értékelje Európa különböző iparágainak versenyképességét fő globális versenytársaival szemben, és gyorsan cselekedjen, ha az uniós szabályok kiigazítására van szükség;

22. felhívja a Bizottságot, hogy a globális gazdasági környezet alapvető megváltozásának fényében vizsgálja felül az Unió trösztellenes szabályait, egyensúlyra törekedve a globális méretű versennyel való megbirkózás szükségessége, illetve az ellátási láncnak és a fogyasztóknak egy koncentráltabb belső piac esetleges negatív következményeivel szembeni védelme között;

23. úgy véli, hogy az egyes tagállamok által a kkv-k, az induló innovatív vállalkozások és a vállalatok rövid távú likviditáshiánnyal való megküzdése érdekében bevezetett gazdasági rendszerek hasznosak, de bizonyos esetekben növelhetik az eladósodottságukat; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a tőkeemelést ösztönző uniós és nemzeti programokat, és segítse elő a helyreállítást;

24. felhívja az Európai Bizottságot, hogy különösen a mikro- és kisvállalkozások támogatására irányuló kezdeményezések révén élessze újra és újítsa meg a kisvállalkozói intézkedéscsomag szellemét, mivel az egy kaptafára szabott egyenintézkedések gyakran nem felelnek meg a mikrovállalkozásoknak és a kkv-knak; úgy véli, hogy a kkv-k érdekeit leginkább a bürokratikus akadályokat felszámoló, illetve a szükséges likviditás vállalkozásokhoz való – hatékony és hozzáférhető eszközökön, valamint gyors, agilis és kkv-barát eljárásokon keresztüli – eljuttatását biztosító ad hoc támogató intézkedések szolgálják; hangsúlyozza, hogy sok kkv nem rendelkezik elegendő likviditással ahhoz, hogy befektessen a fenntartható digitális átalakulásba;

25. hangsúlyozza, hogy az uniós finanszírozási programok hatással vannak a kedvezményezett vállalatok hosszú távú növekedési szintjének növelésére, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a vállalatok – különösen a kkv-k – jelentős nehézségekkel szembesülnek az uniós finanszírozáshoz való hozzáférés terén; ezért kéri a Bizottságot, hogy kövesse a digitális és környezetvédelmi technológiákba történő beruházások ösztönzését célzó ideiglenes nemzeti adójóváírási rendszerek társfinanszírozása terén már megtapasztalt utat;

26. megismétli a következő többéves pénzügyi keretben a kkv-knak nyújtandó szilárd pénzügyi támogatás révén megvalósuló ad hoc intézkedések fontosságát; ösztönzi a Bizottságot, hogy fontolja meg egy kkv-kra vonatkozó utalványprogram létrehozását a kkv-k azon erőfeszítéseinek támogatására, hogy többek között korszerűsítsék az elavult eszközöket, fokozzák a tudástranszfert és azonosítsák a technológiák, például az ipari mesterséges intelligencia leghatékonyabb használatát, valamint továbbképezzék a munkaerőt olyan, azonnal szükséges készségek elsajátítása érdekében, mint amilyen a távoli eszközellenőrzés, a termelés nyomon követése, az alkalmazottak együttműködése, a környezeti szempontból fenntartható üzleti modellek, a körforgásos gazdaság megközelítései, az energia- és erőforrás-hatékonyság, amely területeken gyakran döntő fontosságú a digitális know-how és lehetővé teszi a kkv-k számára, hogy versenyképesek maradjanak;

27. sajnálatosak tartja, hogy még mindig jelentős szakadék van a nagyvállalatok és a kkv-k között a digitális technológiák üzleti tevékenységükbe való integrálása terén, valamint az innováció terén az élenjárók és a lemaradók között; hangsúlyozza, hogy növelni kell a kkv-k lehetőségeit az innovatív technológiák befogadására való képességük tekintetében, valamint hogy a kisebb városokban és a vidéki és a távoli területeken csökkenteni kell az infrastruktúrát illető digitális egyenlőtlenségeket; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az európai digitális innovációs központokat, amelyek a helyi ökoszisztémák ismeretének köszönhetően potenciálisan hatékony módon csökkenthetik a digitális szakadékot;

28. emlékeztet arra, hogy a szociális gazdasági vállalakozásokat teljes mértékben be kell vonni az iparstratégia eredményébe, mivel közértéket hoznak létre és hozzájárulnak azon helyi közösségek fejlődéséhez, ahol megalapultak; e tekintetben arra szólítja fel a Bizottságot, hogy a pénzügyi eszközök és a munkaprogramok tervezése során vegye figyelembe az ebbe a kategóriába tartozó vállalkozások sajátosságait a finanszírozáshoz való hozzáférésük támogatása érdekében;

29. hangsúlyozza, hogy vannak olyan egyedi tulajdonságok, amelyek a klímasemleges és teljes mértékben digitális gazdaságra való, gazdaságilag fenntartható átállást a fogyasztói kereslet és a foglalkoztatás gyors fellendítésére irányuló helyreállítási intézkedésekhez igazítja; hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok azt mutatják, hogy a zöld és digitális projektek több munkahelyet teremtenek, magasabb rövid távú megtérülést eredményeznek minden elköltött euró után, valamint megnövekedett hosszú távú megtakarításokhoz vezetnek a hagyományos költségvetési élénkítő intézkedésekhez képest, mivel a rendelkezésre álló technológiának (pl. a megújuló energiaforrásoknak) köszönhetően gyorsan elterjeszthetők, gyakran vonnak be kkv-kat, és a foglalkoztatásra gyakorolt jelentős hatások által élénkítik a helyi gazdaságokat, így gyorsan növelik a fogyasztók rendelkezésére álló jövedelmet (pl. az energiahatékonyság révén), továbbá kevésbé vannak kitéve külső sokkhatásoknak, ezért hozzájárulnak egy reziliensebb társadalmi és gazdasági helyreállításhoz;

30. megjegyzi, hogy a jelentős pozitív környezeti és társadalmi hatással járó beruházások beazonosításának elősegítése érdekében az uniós taxonómia – amennyiben rendelkezésre áll – annak megállapításához határozza meg a kereteket, hogy egy beruházás milyen mértékben fenntartható környezeti szempontból, és annak biztosítására, hogy ne sérüljenek jelentős mértékben a környezeti és a társadalmi célkitűzések;

31. úgy véli, hogy az Uniónak olyan innovatív iparstratégiára van szüksége, amely felgyorsítja iparágaink és kkv-ink digitalizálását, beleértve a hagyományos iparágakat is, fokozza az Unió ipari kapacitását a kritikus digitális infrastruktúrák és kapacitások terén, és megerősíti a digitális adatok egységes piacát; úgy véli, hogy az Uniónak támogatnia kell a vállalkozásokat know-how-juk és képzésük automatizálásában és digitalizálásában, valamint a digitális berendezésekbe (hardverek és szoftverek) való beruházásban, különös figyelmet fordítva a nők digitalizációs folyamatban való részvételének ösztönzésére, valamint a képzési és készségfejlesztési rendszerek korszerűsítésére és javítására; hangsúlyozza a Digitális Európa program, valamint a kialakulóban lévő és az alaptechnológiák ipari alkalmazása felgyorsításának jelentőségét; ösztönzi a digitális innovációs központok létrehozását az EU egész területén;

32. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ruházzanak be többek között az adatgazdaságba, az emberközpontú mesterséges intelligenciába, az intelligens termelésbe, a dolgok internetébe, a mobilitásba, a szuperszámítógépekbe, a szoftverfejlesztésbe és -technológiába, a felhőbe, a kvantumtechnológiába, az ellenállóképes, megfizethető és biztonságos nagy sebességű 5G és 6G hálózatokba, a megosztott könyvelési technológiákba, a robotikába, az akkumulátorokba és a műholdas internetbe; ezért ezzel kapcsolatosan felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy biztosítsák az 5G kiberbiztonsággal kapcsolatos eszköztárban ajánlott legfontosabb vonatkozó intézkedések végrehajtását, az összehangolt uniós kockázatértékelésben kritikusnak és érzékenynek minősített kulcsfontosságú eszközök vonatkozásában pedig – adott esetben – alkalmazzák a magas kockázatú beszállítókra vonatkozó releváns korlátozásokat;

33. hangsúlyozza a digitális ágazat kulcsfontosságú szerepét az ipari ágazat átalakításához való hozzájárulásban, a tiszta technológiai megoldások forrásaként és az ipari folyamatok optimalizálásában egyaránt, minimalizálva az ipari ágazat környezeti hatását; tekintettel az IKT-hoz kapcsolódó magas energia- és erőforrás-fogyasztásra, kéri a Bizottságot, hogy értékelje a digitális megoldások tömeges fejlesztésének lehetséges környezeti hatásait, a nagy energiahatékonyságú és körforgásos digitális technológiák és adatközpontok terén Európa vezető szerepének biztosítása mellett; felszólítja a Bizottságot, hogy javasoljon olyan konkrét lehetőségeket, amelyekkel a digitális megoldások az ökológiai átmenet szolgálatában állnak, és dolgozzon ki módszertant a digitális technológiák növekvő környezeti hatásának nyomon követésére és számszerűsítésére;

34. hangsúlyozza, hogy az adatok kulcsszerepet játszanak az európai iparágak átalakulásában, és kiemeli az intelligens gyártás növekedésének és a digitalizációnak a fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egységes európai digitális és adatkörnyezetet, biztosítsa és mozdítsa elő az interoperabilitást, valamint a biztonságos adatokhoz és szoftverekhez való hozzáférést és azok áramlását az Unión belül és az ágazatok között – a vállalkozások méretétől függetlenül –, illetve a közintézmények között; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy – az egész Unióra kiterjedő közös és interoperábilis adattárakkal – biztosítsa Európa vezető szerepét a jövőorientált szabványok meghatározásában, valamint a kulcsfontosságú ágazatokban az adatok tárolására, kezelésére és az európai adatok összegyűjtésére szolgáló, jövőorientált eszközök és infrastruktúrák létrehozásában; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy különösen az adatkezelésre és -címkézésre, az adatformátumok szabványosítására és az adatbiztonságra irányuló projektekre összpontosítson, Európa

területén dolgozza ki és kezelje az adatokat – különösen az állami szervektől származókat –, építsen ki egy jobb digitális adózási rendszert, amelyben a nyereség után adót fizetnek, és ahol a vállalkozások szoros kapcsolatban állnak a felhasználókkal, valamint fejlessze tovább a kiberbiztonságra vonatkozó európai szabványokat és tanúsítást, ezáltal biztosítva a versenyképességet, előmozdítva a forradalmi technológiákat, különösen a kritikus infrastruktúrák esetében, többek között a kiberbiztonsági kompetencia-központok hálózatának létrehozásával; felhívja továbbá a Bizottságot az üzleti kapcsolatok olyan tisztességes platformjának biztosítására, amely lehetővé teszi az európai vállalkozások és különösen a kkv-k számára, hogy hatékonyan használják fel a platformokon keletkezett adatokat;

35. elismeri az adatgazdasággal kapcsolatos átlátható, megbízható, interoperábilis és emberközpontú európai megközelítés jelentőségét; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egész Unióra kiterjedő adatáramlás, interoperabilitás, adatkezelés, adatvédelem és (újra)felhasználás támogatása céljából fokozatosan csökkentsék a különböző nemzeti stratégiák széttöredezettségét és kezeljék a piaci erő kiegyensúlyozatlanságait;

36. kiemeli, hogy szükség van a mesterséges intelligencia, a robotika és a kapcsolódó technológiák európai jogi keretére, amely szem előtt tartja az etikai elveket és az alapvető jogokat, valamint a biztonsággal és a felelősséggel kapcsolatos kérdéseket ezek fejlesztése, telepítése és felhasználása során; hangsúlyozza, hogy az európai ipar innovációjának és versenyképességének olyan horizontális keretre lesz szüksége, amely tükrözi az Unió értékeit és elveit annak érdekében, hogy konkrét iránymutatást és jogbiztonságot nyújtson a – többek között az Európai Unión kívüli – polgárok és vállalkozások számára egyaránt;

37. úgy véli, hogy alaposan meg kell vizsgálni a szellemi tulajdonjogokra (IPR) vonatkozó jelenlegi keretrendszer felülvizsgálata keretében benyújtandó jogalkotási intézkedések lehetőségét, mivel ezek jelentős hatást gyakorolhatnak a továbbra is törékeny és fejlődő uniós adatgazdaságra; úgy véli, hogy a technológiák – például a mesterséges intelligencia – által létrehozott és felhasznált nem személyes adatok esetében nem beszélhetünk tulajdonjogról, akkor sem, ha az a szellemi tulajdonon alapulna;

38. felhívja a Bizottságot, hogy a helyreállítási tervbe foglaljon bele konkrét intézkedéseket az iparágak Európába való vonzása, az európai iparágak áthelyezésének és diverzifikációjának stratégiai jelentőségük tekintetében történő fokozása, erősítése és elősegítése, valamint klímasemleges nézőpontból az ellátási láncok lerövidítése és diverzifikálása érdekében; ezzel összefüggésben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió elegendő stratégiai terméket – például orvosi és egészségügyi berendezéseket vagy megújuló energiát – állítson elő ahhoz, hogy válság idején önellátó legyen, és e célból például annak megkövetelésére irányuló ösztönzők alkalmazását szorgalmazza, hogy nagyobb mértékben vásároljanak az ideiglenes támogatásban részesülő ágazatok által helyben (EU/EGT) előállított termékekből;

39. elismeri annak kockázatát, hogy a Covid19-válság a gazdasági nacionalizmus és protekcionizmus erősödéséhez vezet, ami jelentős kihívást jelent a szabályokon alapuló szabadkereskedelem és a globális értékláncok számára a termelés nemzeti hatáskörbe való visszahelyezése és e láncok felbomlása miatt; ezért felhívja az érdekelt feleket, hogy a kiszolgáltatottság csökkentése érdekében diverzifikálják és rövidítsék le ellátási láncaikat, valamint tegyék azokat fenntarthatóbbá;

40. felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy álljon ki egy nyitott és szabályokon alapuló multilaterális kereskedelmi rendszer mellett, amely összhangban van az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenésének megállítására irányuló globális erőfeszítésekkel, valamint az EU magas szintű környezetvédelmi és szociális normáival, javítja az uniós vállalatok nemzetközi piacokhoz való hozzáférését, és megakadályozza, hogy az erős nemzetközi szereplők visszaéljenek piaci erejükkel; úgy véli, hogy ebben az összefüggésben az Uniónak adott esetben versenypolitikai eszközöket kell használnia a harmadik országbeli vállalatokkal szemben, határozottabban kell piacvédelmi eszközöket alkalmaznia a tisztességtelen dömping és támogatási gyakorlatok szisztematikus kezelése, valamint a meglévő piacvédelmi rendszer megerősítése érdekében;

41. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen javaslatot a stratégiai ágazatokban működő európai vállalatok állami tulajdonú vállalatok vagy harmadik országok kormányához kapcsolódó vállalatok általi külföldi felvásárlásának ideiglenes tilalmára; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy az egységes piacon a versenyképesség megőrzése és a piaci torzulások csökkentése érdekében gondolkozzon el a piaci hozzáférés kölcsönösségén, erősítse meg és módszeresen ellenőrizze a közvetlen külföldi befektetésekre vonatkozó uniós átvilágítási keretet a stratégiai iparágakhoz, az infrastruktúrához, a kulcsfontosságú alaptechnológiákhoz és más biztonsági és kiberbiztonsági eszközökhöz való hozzáférés védelme, valamint az ellenséges felvásárlások megakadályozása érdekében; e tekintetben üdvözli a külföldi támogatások tekintetében az egyenlő versenyfeltételek biztosításáról szóló fehér könyvet; felszólít a 654/2014/EU rendelet (a végrehajtásról szóló rendelet) jelentős megerősítésére és gyors elfogadására; hangsúlyozza, hogy ez fontos eszköz az Unió érdekeinek védelméhez olyan helyzetekben, amikor harmadik országok vállalkozásainkat negatívan érintő, jogellenes intézkedéseket fogadnak el;

42. felhívja a Tanácsot, hogy folytassa a kölcsönösséget és kölcsönös normákat előíró nemzetközi közbeszerzési eszközökről szóló tárgyalások előmozdítását; felhívja a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő jogi eszközöket az egységes piacon – többek között a közbeszerzési eljárások során – okozott torzulások kezelésére; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg az Unión belül székhellyel rendelkező, termelést végző és embereket foglalkoztató – és ezt a jövőben is folytatni kívánó – vállalatok előnyben részesítését; kéri a Bizottságot, hogy a közbeszerzésekhez való hozzáférésre vonatkozó erős nemzetközi közbeszerzési eszköz és hatékony globális szabályok hiányában vizsgálja meg az európai gyártókat – különösen kkv-kat – támogató intézkedések bevezetését, amelyek a közös nemzetközi kereskedelmi szabályokat és a szociális környezetvédelmi normákat be nem tartó feltörekvő országok részéről egyre nagyobb versennyel szembesülnek;

43. úgy véli, hogy az ipari stratégia átfogó, valamennyi uniós szakpolitikára kiterjedő megközelítése fontos szerepet játszhat a gazdasági és ipari diplomáciában; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy az új üzleti partnerségek kialakítása érdekében használja aktívan az uniós kereskedelmi kamarák hálózatát a harmadik országokban;

44. üdvözli a környezeti szempontból fenntartható és digitális technológiák és innovatív megoldások vezető piacainak létrehozására irányuló törekvést; úgy véli, hogy a kutatás és az innováció finanszírozása alapvető fontosságú az innovatív ipari projektek és a digitális képességek szempontjából, és úgy véli, hogy ennek együtt kell járnia a közös európai érdeket szolgáló fontos projektekre vonatkozó iránymutatásoknak a Bizottság által végzett jelenlegi elemzésével; véleménye szerint az ellenálló képességet és a stratégiai autonómiát meghatározó kritériumnak kell tekinteni, és a közös európai érdeket szolgáló fontos projekteknek meg kell felelniük az uniós klímasemlegességi és digitális céloknak; felhívja a Bizottságot, hogy növelje a közös európai érdeket szolgáló fontos projektek végrehajtásának átláthatóságát, és biztosítsa a kkv-k részvételét; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel az európai vezetőket és/vagy ökoszisztémákat azokban a stratégiai ipari ágazatokban, amelyek képesek globális szinten versenyezni, és hozzá fognak járulni a klímasemleges gazdaság és a digitális vezető szerep megvalósításához anélkül, hogy torzítanák az Unión belüli versenyt vagy aláásnák a piac nyitottságába és a piachoz való hozzáférésbe vetett bizalmat;

45. felhívja a Bizottságot, hogy folytassa az értékláncokkal kapcsolatos munkát azáltal, hogy biztosítja a közös európai érdeket szolgáló fontos projektek stratégiai fóruma által meghatározott hat stratégiai értéklánc tekintetében javasolt intézkedések megfelelő nyomon követését, és alakítsa ki a közös európai érdeket szolgáló fontos közös projektekre való jelentkezés átlátható feltételeit, annak biztosítása érdekében, hogy azok az Unió egészének javát szolgálják; felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi válságban olyan projektekbe fektessen be, amelyek egyértelmű európai hozzáadott értékkel rendelkeznek, valamint egyszerűsítse le az adminisztratív folyamatokat, bővítse ki a támogathatóság feltételeit és növelje a finanszírozást;

46. úgy véli, hogy az Európai Helyreállítási Eszköz kezdeményezés a Covid19 utáni uniós ipar helyreállítása első szakaszának pillérét képezi; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa az eszköz gyors végrehajtását, és kéri, hogy a Parlamentet teljes mértékben vonják be a döntéshozatali és végrehajtási folyamatba a demokratikus elszámoltathatóság biztosítása, valamint az átláthatóság és a parlamenti ellenőrzés maximalizálása érdekében; kéri, hogy a 750 milliárd EUR tényleges előreütemezése érdekében az eszköz:

a) tűzzön ki célokat a szociális, fenntartható és digitális beruházások számára az éghajlati, környezeti és társadalmi szempontból káros hatások minimalizálása és az előnyök maximalizálása érdekében;

b) kifejezetten összpontosítson a kkv-kra, amelyekre a Covid19-válság a legsúlyosabb hatással volt, és támogassa a finanszírozáshoz való hozzáférésüket;

c) amikor csak lehet, az eszközt közvetlenül a Bizottság irányítsa – a tagállamokkal szoros együttműködésben – az összehangolt módon való előrehaladás érdekben, hogy jobban kihasson a globális piacra, maximalizálja az átláthatóságot és a parlamenti ellenőrzést, valamint elkerülje az egységes piac belső és külső torzulásait és zavarait;

d) vegye számba a válság által különféle módon érintett tagállamok jellegzetességeit;

e) az elszenvedett károk, a társadalmi hatás, az előttük álló kihívások és a nemzeti támogatási rendszereken keresztül már megkapott nemzeti pénzügyi támogatás összege alapján, a különböző értékláncok közötti kölcsönös strukturális függőségi kapcsolatok számba vételével ossza szét a pénzügyi támogatást a különböző ipari ökoszisztémák, többek között mikrovállalkozások és kkv-k között; vegye számba a 2008–2009-es gazdasági és pénzügyi válságra válaszként adott állami támogatási intézkedések, valamint azok ellenálló képességre és a hosszú távú gazdasági és társadalmi helyreállításra gyakorolt hatásának tanulságait; vegye figyelembe, hogy az eszközt olyan feltételekhez kell kötni, amelyek biztosítják, hogy a finanszírozást ne régi adósságok kifizetésére vagy elavult technológiák fenntartására használják, és hogy azok a vállalkozások kapjanak támogatást, amelyek hozzájárulnak a hosszú távú növekedéshez és jelentős

2020. november 25., csütörtök

potenciállal rendelkeznek a gazdaság fellendítéséhez; vegye figyelembe, hogy a helyreállítás forrásaiból az EU jövőbeli gazdasági ellenálló képességéhez hozzájáruló, nagy mértékben multiplikátorhatású, éghajlat- és innovációbarát ágazatoknak is részesülniük kell;

f) támogassa azokat a nemzeti adórendszereket, amelyek ösztönzik a magántőke-befektetéseket, és lehetővé teszik a vállalatok számára, hogy az alap által nyújtott hitelek egy részét saját tőkévé alakítsák át;

g) célzott finanszírozást különítsen el olyan vállalkozások – különösen kkv-k, mikrovállalkozások és induló vállalkozások – számára, amelyek kulcsfontosságú innovációkra, technológiákra és szolgáltatásokra kiterjedő üzleti tervekkel és műveletekkel rendelkeznek, ideértve a digitális és zöld átalakulás előmozdítását is, vagy amelyeknek a műveletei szükségesek az Unió stratégiai autonómiájához a kritikus ágazatokban, különös tekintettel a fokozott körforgásosságra, az erőforrás- és energiahatékonyságra és -megtakarításra, valamint a megújuló energiaforrásokra való átállásra; járuljon hozzá ahhoz, hogy ellátási láncaink – visszatelepítésükön, diverzifikációjukon és megerősítésükön keresztül – reziliensebbek és függetlenebbek legyenek, elkerülve ugyanakkor a szükséghelyzetben lévő vállalatokkal szembeni hátrányos megkülönböztetést, amelyeknek az átmenet során segítségre van szükségük;

h) biztosítson finanszírozást azoknak a nagyvállalatoknak, amelyek hiteles tervekkel rendelkeznek a klímasemleges üzleti modellre való áttérésre;

i) erősítse meg az EBB garanciaprogramját, és azzal egészítse ki a nemzeti programokat, hogy értékes kiegészítést kínáljon számukra és megerősíthesse azok helyszíni hatását;

j) részesítse előnyben azokat a vállalatokat, amelyek elkötelezik magukat az átláthatóság mellett, biztosítják az uniós finanszírozás láthatóságát, olyan rendszereket vezetnek be, amelyek ösztönzik a munkavállalók vállalati ügyekben való részvételét és eleget tesznek nem pénzügyi jelentéstételi kötelezettségeiknek;

47. kiemeli, hogy támogatni kell a fenntartható és méltányos helyreállítást, biztosítva a polgárok jólétét a Covid19-válságon túl is; úgy véli, hogy az alapnak elő kell mozdítania az európai iparágak fenntarthatóságát és versenyképességét, valamint garantálnia kell a méltányos és igazságos digitális és zöld ipari átmenetet;

48. úgy véli, hogy a jelenlegi válsággal párhuzamosan az Uniónak fel kell készülnie és meg kell terveznie ipari stratégiájának második szakaszát, biztosítva iparágainak versenyképességét, környezeti fenntarthatóságát és digitalizációját, valamint – a társadalmi felelősségvállalás alapján – hosszú távú ellenálló képességet eredményezve; emlékeztet arra, hogy a tagállamok szerepe kulcsfontosságú lesz az EU korlátozott erőforrásait kihasználó sikeres helyreállításhoz, és hogy az iparpolitikának a Bizottság horizontális feladatává kell válnia;

49. véleménye szerint az Uniónak olyan iparstratégiára van szüksége, amely magában foglalja a környezeti egészség és a biológiai sokféleség védelmét, továbbá nyomatékosítja, hogy fel kell gyorsítani iparunk klímasemleges átalakulását; hangsúlyozza, hogy a beruházásoknak összeegyeztethetőknek kell lenniük a 2050-re kitűzött klímasemlegességi célokkal, mivel ellenkező esetben fennáll az eszközök meg nem térülésének, valamint a fosszilis energiahordozókon alapuló és környezeti szempontból káros technológiákba való bezáródás kockázata;

50. hangsúlyozza, hogy egy valóban hatékony európai iparstratégiát és a kapcsolódó politikát a klímarendelet alapján olyan ambiciózus éghajlat-politikai fellépésre és célkitűzésekre kell építeni, amely útitervet biztosít a jövő iparának alakításához, és amely szerint valamennyi ágazat hozzájárul a klímasemlegesség célkitűzésének lehető legkorábban és legkésőbb 2050-ig történő eléréséhez;

51. kiemeli, hogy az új iparstratégiát össze kell hangolni a klímasemleges gazdaság 2050-ig történő megvalósítására irányuló célkitűzéssel, ugyanakkor hangsúlyozza, hogy Európa éghajlat-politikáinak tényeken kell alapulniuk;

52. úgy véli, hogy a hazai és globális piacokban jelentős lehetőségek rejlenek a nulla és az alacsony kibocsátású technológiák és a fenntartható termékek, folyamatok és szolgáltatások tekintetében a teljes értékláncban, a nyersanyagoktól az energiaigényes iparágakig, a feldolgozóiparig és az ipari szolgáltatási ágazatig; úgy véli továbbá, hogy a klímarendelet nagyban hozzá fog járulni a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésére irányuló erőfeszítések egyszerűsítéséhez azáltal, hogy az uniós jogszabályokban rögzíti a 2030-ra és 2050-ra vonatkozó éghajlat-politikai célkitűzéseket; úgy véli,

hogy holisztikusabb és szisztematikusabb szakpolitikai keretre is szükség van az összes uniós politika közötti szakpolitikai koherencia, a befektetők hosszú távú biztonsága és a szabályozás kiszámíthatósága, valamint az összes szakpolitikai területen koherens, átlátható és inkluzív irányítási megközelítés biztosítása érdekében, előkészítve az utat egy világos és kiszámítható stratégia felé az európai iparágak számára;

53. üdvözli a javasolt ipari fórumot; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a fórum létrehozását, amelynek keretében az összes érintett tudományos szakértő, szervezet és érdekelt fél – többek között a civil társadalom, a fogyasztói szervezetek és a szakszervezetek – kiegyensúlyozott képviseletével alakítson ki párbeszédet azzal a céllal, hogy folyamatosan nyomon kövessék és rendszeresen beszámoljanak az egyes iparágaknak az uniós szinten legkésőbb 2050-ig elérendő klímasemlegességi célkitűzések irányába tett előrehaladásáról, és az energiaunió irányításáról szóló rendelettel összhangban adjanak tanácsot a Bizottságnak a beruházásoknak az uniós környezetvédelmi és éghajlat-politikai célkitűzésekhez való hozzájárulásáról és az azokkal való összhangjáról;

54. úgy véli, hogy minden ágazatnak hozzá kell járulnia az Unió éghajlattal kapcsolatos célkitűzéseinek eléréséhez, és e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottság olyan ágazatspecifikus stratégiákat dolgozzon ki, amelyek meghatározzák az e célok eléréséhez szükséges intézkedéseket és biztosítják a szabályozás koherenciáját; sürgeti a fosszilis tüzelőanyagok mielőbbi kivonását, valamint egy rendkívül hatékony és klímasemleges energiarendszer világszinten versenyképes áron történő létrehozásának szükségességét; kiemeli a tiszta, fenntartható és megfizethető energia és nyersanyagok szerepét a nagy energiahatékonyságú és klímasemleges gazdaságokra való átállásban; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy az olyan energiaforrások használata, mint például a földgáz, csak átmeneti jellegű legyen, tekintettel arra a célkitűzésre, hogy legkésőbb 2050-ig megvalósuljon a klímasemlegesség; hangsúlyozza, hogy az uniós energiapiac további integrációja fontos szerepet fog játszani az energiaellátás megfizethetőségének és biztonságának javításában; e tekintetben hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani a megújulóenergia-kapacitások fejlesztését és az energiaszerkezetbe való integrálását, és elő kell segíteni a megújuló energiaforrásokon alapuló hidrogéntermelés beindítását, amely áttörést jelenthet azon ágazatok számára, ahol a kibocsátás nehezen csökkenthető; üdvözli a tiszta hidrogénnel foglalkozó szövetségnek és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású iparágak szövetségének a létrehozását; hangsúlyozza, hogy fel kell gyorsítani a hidrogén és a zöld üzemanyagok nagyléptékű előállítására, valamint az olyan szén-dioxid-mentesítési technológiákra irányuló kutatásokat, mint például a szén-dioxid-leválasztási és a szén-dioxid-tárolási infrastruktúra az energetikai átállást célzó ipari folyamatokban, továbbá fel kell tárni a geotermikus energia használatában rejlő lehetőségeket; megismétli, hogy mindehhez – az energiaigényes iparágak szén-dioxid-mentesítési szükségleteivel összhangban – arra van szükség, hogy megfizethető és tiszta energia, illetve támogató infrastruktúra álljon széles körben rendelkezésre;

55. felhívja az uniós intézményeket, a tagállamokat, a régiókat, az ipart és minden más érintett szereplőt, hogy működjenek együtt az európai energiahatékonyság javítása érdekében, hozzanak létre vezető piacokat az Unióban az éghajlat szempontjából lényeges technológiák és innovációk terén, valamint helyezzék előtérbe az energetikai infrastruktúrába irányuló beruházásokat; felhívja a Bizottságot az EBB mint az Unió „klímabankja” jobb kihasználásának biztosítására, továbbá az állami és a magánszektor fenntartható finanszírozásának növelésére és a vállalatok szén-dioxid-mentesítési folyamatban való segítésére;

56. hangsúlyozza, hogy a gazdaság valamennyi ágazatában szükség van a versenyképes költségű megújuló energiaforrások széles körű alkalmazására; elismeri, hogy az Unió a megújuló energiával kapcsolatos globális szabadalmak 40 %-át birtokolja, és hangsúlyozza, hogy fenn kell tartania vezető szerepét az áttörést jelentő megújuló technológiák területén; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a megújuló energiaforrásokra vonatkozó, szilárd iparpolitika kidolgozása – amely a kínálati és a keresleti oldal szabályozására egyaránt kiterjed és lehetővé teszi a megújulóenergia-ágazat integrációját – Európa hosszú távú energiaellátásának biztonsága, technológiai vezető szerepe és stratégiai autonómiája szempontjából döntő fontosságú; sürgeti a Bizottságot a megújulóenergia-technológiák kulcsfontosságú stratégiai értékláncként, illetve kulcsfontosságú ipari ökoszisztémaként történő elismerésére, amelyek a Stratégiai Beruházási Eszközből történő finanszírozásra, illetve a közelgő ipari fórumon megfelelő képviseletre jogosultak; hangsúlyozza, hogy támogatási intézkedéseket kell kidolgozni a megújuló energiával kapcsolatos technológiák fejlesztése érdekében Európában, és egyenlő feltételeket kell biztosítani az Unión belüli és kívüli gyártók számára;

57. hangsúlyozza, hogy az európai ipar versenyképességéhez hatékony, fenntartható és teljes mértékben összekapcsolt közlekedési, digitális és energiainfrastruktúra-hálózatra van szükség; hosszú távú beruházási politikát sürget az infrastruktúra kiépítése és felújítása, valamint a transzeurópai hálózatok gyors kiépítését akadályozó adminisztratív akadályok csökkentése érdekében; kéri, hogy az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz mindhárom ágazata nagyobb finanszírozásban részesüljön, az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban elősegítve az infrastruktúrákba, az összekapcsolásokba, a digitalizációba és az intelligens hálózatokba történő beruházások fellendítését; hangsúlyozza továbbá, hogy fel kell gyorsítani a közös európai érdeket szolgáló fontos projekteket (PCI), és a transzeurópai energetikai infrastruktúráról (TEN-E) szóló rendeletet a lehető leghamarabb felül kell vizsgálni;

2020. november 25., csütörtök

58. kiemeli a körforgásos és szennyezésmentes gazdaságban rejlő lehetőségeket az uniós gazdaság modernizálása, az energia- és erőforrás-fogyasztás csökkentése, a hulladékkeletkezés megelőzésének előtérbe helyezése, az innováció ösztönzése, valamint a teljes ipari ágazatok és értékláncaik, termékeik, termelési folyamataik és üzleti modelljeik átalakítása terén, elősegítve ezáltal az uniós gazdaság dematerializációját és méregtelenítését, csökkentve Európa elsődleges nyersanyagoktól való függőségét, egyúttal ösztönözve az innovációt, ideértve a fosszilis tüzelőanyag-alapú termékeket és anyagokat helyettesítő, nulla, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és megújuló energiaforrásokon alapuló megoldások piacainak létrehozását, valamint a környezeti hatások megelőzését célzó új, környezetbarát technológiák és megoldások kifejlesztését; kiemeli az éghajlat-politika és a körforgásos gazdaság közötti erős szinergiákat, különösen az energia- és erőforrás-igényes és felújítási ágazatokban, és hangsúlyozza, hogy az ágazatok eltérő szén-dioxid-mentesítési útvonalakkal és kiindulópontokkal rendelkeznek; hangsúlyozza a körforgásos biogazdaságban és az erdőgazdálkodásra épülő iparban a versenyképes és fenntartható ipar előmozdítása szempontjából rejlő lehetőségeket;

59. emlékeztet arra, hogy az európai éghajlat- és energiapolitika nagy mennyiségű fémet és ásványokat fog igényelni a stratégiai technológiákhoz; aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy Európa erősen függ a világ más területeitől az e fémekkel és ásványokkal való ellátottság terén, és fokozatosan veszít globális részesedéséből még olyan nyersanyagokat illetően is, amelyek esetében rendelkezik ipari kapacitással; hangsúlyozza, hogy Európa autonómiája a stratégiai ágazatokban nem érhető el az elsődleges és másodlagos forrásokból származó alapanyagok, értékes és kritikus fontosságú anyagok versenyképes és fenntartható uniós ökoszisztémája nélkül; hangsúlyozza e tekintetben a körforgásos gazdaságra vonatkozó cselekvési terv jelentőségét, hangsúlyozza azonban, hogy Európának a nyersanyagok értékláncának valamennyi szakaszát – azaz a bányászatot, az újrahasznosítást, az olvasztást, a finomítást és az átalakítást – illetően növelnie kell kapacitását; véleménye szerint a kritikus fontosságú nyersanyagokra vonatkozó cselekvési terv és szövetség hatáskörének nem csak a kritikus fontosságú nyersanyagokra kellene kiterjednie, és az ipari átálláshoz szükséges nyersanyagok, fémek és ásványok teljes spektruma integrált ökoszisztémájának fejlesztésére kell irányulnia;

60. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki európai export- és importstratégiát a megújuló, erőforrás- és energiahatékony technológiák számára;

61. hangsúlyozza az ágazati integrációban és az energiafogyasztó ágazatok – például az épületek és a közlekedés – összekapcsolásában rejlő lehetőségeket, és e tekintetben üdvözli az energiarendszerek integrációjáról szóló bizottsági közleményt;

62. az épületek energetikai felújítására elkülönített jelentős finanszírozási forrásra szólít fel annak érdekében, hogy a helyreállítási terv keretében szükséges pénzügyi eszközök révén elősegítse a tervezett „korszerűsítési programot”; hangsúlyozza, hogy a korszerűsítési programról szóló, hamarosan megjelenő javaslat és a tagállamok azon kötelezettségének összefüggésében, hogy dolgozzanak ki hosszú távú stratégiákat a rendkívül energiahatékony és szén-dioxid-kibocsátástól mentes épületállomány elérésére, az energiahatékonyság elsődlegességének elvét teljes mértékben előre kell sorolni, és ezáltal fel kell gyorsítani a mélyfelújításokat, valamint a fosszilis tüzelőanyagokon alapuló, nem hatékony fűtő- és hűtőrendszerek cseréjét; hangsúlyozza, hogy az egész településekre vagy kerületekre kiterjedő integrált mélyfelújítási programok alacsonyabb költséggel és gyorsabban hajthatók végre, ami előnyös a fogyasztók számára és csökkenti az energiaköltségeket;

63. rámutat, hogy a folyamatok fűtése és hűtése továbbra is az ipari ágazat egyik legjelentősebb energiafelhasználási módja; ennélfogva hangsúlyozza, hogy az iparban az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló erőfeszítések felgyorsítása érdekében teljes mértékben ki kell használni az ipari fűtésben és hűtésben rejlő energiahatékonysági lehetőségeket, a megújuló energiaforrásokon alapuló villamosítás fokozásával, hőszivattyúkkal, az ipari klaszterek jobb kihasználásával és olyan szimbiózisokkal, amelyek számos ágazatban jelentős csökkentési potenciált kínálnak;

64. hangsúlyozza, hogy a környezetbarát mobilitás új munkahelyeket teremthet, fellendítheti az európai ipart, és támogathatja a fenntartható közlekedési infrastruktúra bővítését célzó beruházásokat, amelyek lehetővé tennék a multiplikátorhatás elérését a szervezetek széles köréhez – vállalkozókhoz, alvállalkozókhoz, beszállítókhoz és alvállalkozóikhoz – intézett megrendelések révén, valamint a közlekedési ágazatból származó kibocsátások csökkentését; hangsúlyozza, hogy az Európai Akkumulátorszövetség megvalósításával fel kell gyorsítani az annak stratégiai értékláncában rejlő lehetőségek felszabadítását, a helyben előállított innovatív akkumulátorok lehetőségeinek növelését, a fém európai újrafeldolgozását, valamint az európai hozzáadott érték megteremtését, hozzájárulva az uniós gépjárműipar versenyképességéhez és a szén-dioxid-mentes elektromos rendszerre való átállás megkönnyítéséhez; felszólít arra, hogy fektessenek be többet a nagysebességű vonatokba és a városközi vasúti hálózatok felújításába, valamint a kibocsátásmentes és az alacsony kibocsátású tömegközlekedésbe; hangsúlyozza, hogy a környezetbarát mobilitást a jobb infrastruktúrára, például a szélesebb körben elérhető töltőállomásokra irányuló beruházások révén elő kell mozdítani; úgy véli, hogy a töltőállomások nagyobb sűrűsége lehetővé teszi az elektromos járművek piacának jelentős és gyorsabb bővülését, ami kedvező hatást

gyakorol környezetünkre és szén-dioxid-kibocsátásunkra; felkéri ezért a Bizottságot, hogy nyújtson be széles körű stratégiát az elektromos járművek gyors töltéséhez kapcsolódó infrastruktúra kiépítésére, hogy biztosítsa az elektromos járművek terjedését a fogyasztók körében, bizonyítva számukra a technológiában rejlő lehetőségeket, és hozzáférést nyújtva a kompatibilis töltőinfrastruktúra sűrű hálózatához, ezzel támogatva az európai autógyártást;

65. úgy véli, hogy a sikeres energetikai átmenethez Európának jelentős mennyiségű megfizethető, kibocsátásmentes/alacsony szén-dioxid-kibocsátású és megújuló energiára lesz szüksége, amelyek szintén harmadik országokból származnak majd és támogató infrastruktúrákat használnak; felszólít az EU-n belüli stratégiai kezdeményezésekre és arra, hogy az energiapolitika váljon az Unió kül- és szomszédságpolitikájának középpontjává, beleértve a megújuló energiaforrásokon alapuló hidrogén- és zöldenergia-szövetségek pénzügyi támogatását is; úgy véli, hogy ezeknek a szövetségeknek a kereskedelmi megállapodások részét kell képezniük; hangsúlyozza, hogy az erőforrások és a nyersanyagok szűkösségének kezelése és forrásaik fenntarthatósága érdekében erős szövetségek létrehozása szükséges;

66. emlékeztet az energiaigényes iparágak versenyképes átalakítására irányuló 2019-es uniós főtervre, amely az európai iparágak versenyképességének megőrzése mellett végrehajtandó átmenetet irányítja, és arra kéri a Bizottságot, hogy hajtsa végre az ebben arra vonatkozóan szereplő ajánlást, hogy segítse a környezetvédelmi előírásoknak nem teljesen megfelelő, harmadik országokból származó behozatal felváltását, továbbá hogy az éghajlatváltozással kapcsolatosan magasabb szintű ambíciókra ösztönözze az EU globális kereskedelmi partnereit;

67. felszólít az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) éghajlat-politikai célokkal összhangban történő felülvizsgálatára, továbbá az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus (CBAM) létrehozására a gyártási tevékenységek intelligens visszatelepítését és az értékláncok lerövidítését elősegítendő; hangsúlyozza az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus potenciálisan fontos szerepét a kibocsátásáthelyezés kiküszöbölésében;

68. rámutat arra, hogy a globális GDP több mint fele a természettől, valamint a természet biztosította szolgáltatásoktól függ, és számos ágazat jelentős mértékben támaszkodik a természetre; megjegyzi, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének és a vízhiánynak több mint 90 %-áért az erőforrások kitermelése és feldolgozása felelős; hangsúlyozza, hogy az európai iparpolitikának összhangban kell állnia a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégia célkitűzéseivel;

69. hangsúlyozza, hogy a globális egészségszemlélet alapján a természetes ökoszisztémák megőrzése alapvető fontosságú az emberiség olyan legalapvetőbb szükségleteinek biztosításához, mint amilyen az ivóvíz, a tiszta levegő és a termékeny talaj; szorgalmazza, hogy az uniós biodiverzitási stratégiában foglaltaknak megfelelően mielőbb dolgozzanak ki megbízható mutatókat a biológiai sokféleségre gyakorolt hatások értékelésére, valamint a szennyezés fokozatos csökkentése céljából;

70. rámutat arra, hogy az ipar továbbra is jelentős mértékben hozzájárul a környezetszennyezéshez, mivel szennyező anyagokat bocsát a levegőbe, a vízbe és a talajba; hangsúlyozza az ipari kibocsátásokról szóló irányelv szerepét a nagy létesítményekre vonatkozó, a szennyezőanyag-kibocsátás minimalizálására irányuló kötelezettségek előírása terén; várakozással tekint a levegő, a víz és a talaj szennyezésmentességéről szóló, készülőben lévő cselekvési terv és az ipari kibocsátásokról szóló irányelv felülvizsgálata elé, amelyeknek az ipari szennyezés jelentős csökkentését kell eredményezniük;

71. hangsúlyozza az iparpolitika regionális dimenziójának fontosságát, mivel a régiók közötti gazdasági egyenlőtlenségek tartósan fennállnak, és fennáll annak a veszélye, hogy a koronavírus-válság hatásai tovább mélyítik azokat; a régiók hanyatlásának megelőzése és enyhítése érdekében a regionális fejlesztési terveknek előrehaladást kell elérniük a fenntartható átalakítási stratégiák tekintetében, és a gazdaságélénkítési programokat aktív munkaerőpiaci programokkal kell kombinálniuk; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a tagállamokkal annak érdekében, hogy közép- és hosszú távú előrejelzéseket készítsen a munkaerőpiac által igényelt készségekről;

72. ebben az összefüggésben kiemeli az európai strukturális és beruházási alapok (esb-alapok) jelentőségét a minőségi munkahelyteremtés tisztességes bérekkel, a vállalkozások versenyképességével, a fenntartható gazdasági fejlődéssel, valamint az oktatási, képzési és egészségügyi rendszerek korszerűsítésével és javításával történő támogatása szempontjából;

73. hangsúlyozza, hogy támogatni kell a tisztességes, inkluzív és méltányos átállást, valamint hogy az átképzéseken és az új gazdasági ágazatokban új munkahelyek teremtésén túlmenően kezelni kell a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségeket annak biztosítása érdekében, hogy senki se maradjon le, és egyetlen munkavállaló se kerüljön ki a munkaerőpiacról; úgy véli, hogy egy jól megtervezett méltányos átállási mechanizmus – beleértve egy Méltányos Átállást Támogató Alapot is – fontos eszköz lesz a kettős átállás megkönnyítéséhez és a nagyratörő klímasemlegességi célok eléréséhez; hangsúlyozza, hogy az inkluzívabb átállás biztosítása és a társadalmi hatás kezelése érdekében valamennyi helyi érdekelt felet, köztük a civil társadalmat és a közösség képviselőit is be kell vonni a területi szempontból méltányos átállásra vonatkozó tervek

előkészítési és végrehajtási szakaszába; hangsúlyozza, hogy a fenntartható technológiákba történő beruházások e tekintetben kulcsfontosságú szerepet játszanak a regionális gazdaságok hosszú távú gazdasági fejlődésének támogatásában; hangsúlyozza, hogy a Méltányos Átállást Támogató Alap erőteljes finanszírozása – további jelentős költségvetési források bevonásán keresztül – kulcsfontosságú eleme lenne az európai zöld megállapodás sikeres végrehajtásának;

74. úgy véli, hogy a fenntartható és digitális transzformációt célzó interregionális együttműködést – az intelligens szakosodási stratégiákhoz hasonlóan – a regionális ökoszisztémák ösztönzése érdekében meg kell erősíteni; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy támogassa az olyan eszközök kidolgozását, amelyek egyértelmű ütemtervet és egyedi megközelítést biztosíthatnak a régiók számára az ipari vezető szerep biztosítása érdekében;

75. úgy véli, hogy az ipari átalakulás megköveteli a kutatási és fejlesztési erőfeszítések jelentős ösztönzését, az új ismeretek és innováció integrálását a meglévő piacokba, valamint azok felhasználását az újak létrehozása során; hangsúlyozza, hogy az innováció a vezető ipari ökoszisztémák egyik hajtómotorja, és hogy ennek az innovációs ciklus minden szakaszában tükröződnie kell az innováció és a vállalkozói képesség fokozott támogatásában; hangsúlyozza, hogy növelni kell a kutatásra, és különösen a kiemelkedő minőségű állami kutatásra, fejlesztésre és innovációra fordított kiadásokat, mivel ezek a kettős átállás megvalósításának, az Unió stratégiai autonómiája javításának és a hosszú távú versenyképesség növelésének kulcsfontosságú elemei; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy tartsák fenn azon kötelezettségvállalásukat, hogy GDP-jük 3 %-át kutatásra és fejlesztésre fordítják annak érdekében, hogy az Unió megőrizze vezető szerepét a globális versenytársak között; sajnálatát fejezi ki a kkv-k innovációs kapacitásának jelenlegi hiánya miatt, ami a szükséges kockázati tőke hiányából, az adminisztratív eljárások költségeiből és összetettségéből, valamint a megfelelő készségek és az információkhoz való hozzáférés hiányából adódik;

76. hangsúlyozza, hogy növelni kell az Unió ipari átalakulását támogató programok költségvetését, ezért emlékeztet a Parlament álláspontjára, amely szerint az Európai horizont költségvetését 120 milliárd EUR-ra kell növelni, és biztosítani kell, hogy a program összhangban legyen az Unió klímasemlegességi céljaival, valamint támogatni kell az InvestEU és a Digitális Európa programot az áttörést jelentő technológiák és innovációk piacfejlesztéséhez szükséges megfelelő finanszírozási eszközök révén, előmozdítva a regionális, nemzeti, európai és magán pénzügyi források közötti szinergiákat is; felszólít az Európai Innovációs Tanács (EIC) és az Európai Innovációs és Technológiai Intézet (EIT) tényleges támogatására és küldetésük megerősítésére; kitart amellett, hogy az Európai horizont keretében a kkv-k rendelkezésére álló források jelentős részét az Európai Innovációs Tanácson és a program együttműködésen alapuló részein keresztül kell végrehajtani azzal a céllal, hogy új megoldásokat hozzanak létre, és előmozdítsák a fokozatos és a diszruptív innovációt is; támogatja, hogy az Európai horizont keretében európai partnerségek jöjjenek létre annak érdekében, hogy mozgósítsák a magánszektor beruházásait a tudás, a technológiák és az innováció kutatóközpontokból és egyetemekről az ipari folyamatba történő átadásának előmozdítására, kihasználva az ipari ökoszisztémák rendszerét, valamint támogatva a helyreállítást, továbbá a zöld és a digitális átállást; felhívja továbbá a Bizottságot annak biztosítására, hogy ezek a partnerségek végrehajtásuk során mindvégig átláthatóak és inkluzívak legyenek, különösen stratégiai kutatási menetrendjük és éves munkaprogramjaik tekintetében; hangsúlyozza, hogy minden összeférhetetlenséget ki kell zárniuk, és a társadalom számára valódi hozzáadott értéket kell biztosítaniuk;

77. úgy véli továbbá, hogy egy jobban felkészült és ellenállóképesebb társadalom a kulcs az európai, illetve globális szinten zavart okozó események kezeléséhez, és az átfogó szakpolitikai válaszok kidolgozásához, továbbá hogy e tekintetben kulcsfontosságú az összehangolt kutatás és fejlesztés; e célból felhívja a Bizottságot, hogy támogassa egy világjárványokra való felkészüléssel és a társadalom rezilienciájával foglalkozó célzott eszköz létrehozását, mivel ez az intézkedés megteremtené a jobb uniós szintű koordináció feltételeit, azonosítaná a kiemelt területeket, és olyan fellépéseket indítana, amelyek magas színvonalú orvosi kutatást és összehangolt kutatási és innovációs beruházásokat igényelnek;

78. emlékeztet a kutatáson alapuló gyógyszeripar fontosságára, mivel ez nélkülözhetetlen hozzájárulást jelent a gyógyszerek minőségi gyártásának és valamennyi rászoruló beteg megfizethető gyógyszerekkel való ellátásának biztosításához, megerősítve az uniós innovációt, rezilienciát, hozzáférhetőséget és reagálókészségét, valamint segítve a jövőbeli kihívások kezelését; ismételten hangsúlyozza, hogy be kell vezetni egy kockázatcsökkentésre irányuló tervet a gyógyszerhiányok tekintetében a kritikus gyógyszerek ellátási láncát fenyegető sebezhetőségek és kockázatok kezelésére, a kielégítetlen szükségletek kielégítését célzó jövőbeli innováció biztosítására, valamint az egészségügyi rendszerek rezilienciájának, reagálóképességének és felkészültségének támogatására a jövőbeli kihívások, többek között a világjárványok kezelése érdekében;

79. hangsúlyozza a kulcsfontosságú alaptechnológiák szerepét a technológiai és innovatív kapacitások Unió-szerte történő kiépítésében; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai horizont programot és ipari stratégiáját igazítsa hozzá az áttörést jelentő technológiák és innovációk Unión belüli fejlesztéséhez, népszerűsítéséhez és kereskedelmi hasznosításához az innováció és a piaci bevezetés közötti szakadék áthidalása érdekében, kockázati finanszírozást biztosítva a korai

szakaszban lévő technológiai és demonstrációs projektek számára, valamint korai értékláncokat alakítva ki, elsősorban a kereskedelmi volumen, a piaci elterjedés, a kibocsátásmentes és alacsony kibocsátású, megújuló, energia- és erőforrás-hatékony technológiák és termékek, valamint a folyamatok, a szolgáltatások, az üzleti modellek és a kutatási infrastruktúra fejlesztésének támogatására a tagállamok közötti különbségek csökkentése érdekében is; ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fejlesszenek ki egyablakos ügyintézési rendszereket az áttörést jelentő technológiák ipari demonstrációs projektjeinek finanszírozási lehetőségeiről szóló legfontosabb információkkal;

80. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a tudás és az innováció jelenlegi válság alatti potenciális elvesztésének ellensúlyozására irányuló intézkedéseket, többek között olyan eszközök révén, amelyek támogatják a vállalatokat abban, hogy ideiglenesen megosszák a tudásmunkásokat az állami kutatóintézetekkel és egyetemekkel annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a közös prioritásokra vonatkozóan az állami és a magánszektor által közösen végzett kutatásokat, valamint a foglalkoztatási és innovációs kapacitás válság idején történő megtartását;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal közösen dolgozzon ki lehetséges adóösztönzőket a Covid19-válság miatt komoly mértékben visszaesett K+F beruházások fellendítésére;

82. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az európai vállalatok innovációs képességét a szellemi tulajdonra vonatkozó átfogó rendszer alapján, növelve a hasznosítás engedélyezésének rugalmasságát K+F beruházásaik hatékony védelmének fenntartása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a méltányos megtérülést, és ezzel egyidejűleg folytassa a versenyt és a választást támogató nyílt technológiai szabványok fejlesztését, valamint támogassa az uniós ipar kulcsfontosságú technológiák fejlesztésében való részvételét;

83. elismeri, hogy az ipari kémkedésre és a hamisításra tekintettel a szellemitulajdon-jogok erős és kiegyensúlyozott keretrendszere Európa versenyképességének egyik kulcsfontosságú tényezője, ezért felhívja a Bizottságot e keretrendszer megőrzésére és megerősítésére; hangsúlyozza, hogy az élettudományokkal kapcsolatos szellemi tulajdonjogokra vonatkozó ösztönzők tekintetében egyenértékűséget kell biztosítani az Egyesült Államokkal és Kínával, hogy Európa továbbra is vonzó helyszín maradjon a K+F beruházások és az ipari fejlesztések számára; felszólítja a Bizottságot, hogy tartsa fenn és fejlessze Európa világszínvonalú szellemitulajdonjog-rendszerét a szellemi tulajdonjogok szigorú védelmének elősegítése, illetve a kutatás-fejlesztést támogató ösztönzők és jutalmazási mechanizmusok alkalmazásával a társadalom előnyére váló jövőbeli innovációk fejlesztésébe történő befektetések bevonzása érdekében; üdvözli a szellemi tulajdonra vonatkozó cselekvési terv bejelentését, amely megkönnyítheti a szabványok kidolgozásához való európai hozzájárulást; támogatja a fenntartható termelést és munkahelyeket, valamint a magas színvonalú uniós termelés vonzerejének és hírnevének javítását világszerte; felkéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a kulcsfontosságú környezet- és klímabarát technológiák fejlődő országoknak történő átadását azáltal, hogy nyílt licenciákat ad az ilyen technológiákra;

84. felszólítja a Bizottságot, hogy az egységes szabadalmi joghatóságról 2013. február 19-én létrejött megállapodásban előírtaknak megfelelően a lehető leghamarabb valósítsa meg az egységes hatályú európai szabadalmat;

85. hangsúlyozza az ipari átalakulás számára egy olyan átfogó és hatékony általános irányítás fontosságát, amely biztosítja a vonatkozó uniós jogszabályokkal és stratégiákkal, különösen az európai zöld megállapodás célkitűzéseivel való összhangot, ami elengedhetetlen a sikeréhez; üdvözli, hogy a Bizottság 14 ökoszisztémát azonosított, és hogy inkluzív megközelítésével az értékláncban működő valamennyi szereplőt összegyűjti Európa stratégiai ágazatokban betöltött vezető szerepének és a globális színtéren való versenyképességének elősegítése érdekében; hangsúlyozza, hogy szükséges biztosítani, hogy a kkv-k valamennyi ökoszisztémán belül fel tudjanak virágozni; rámutat arra, hogy biztosítani kell az átláthatóságot az azonosított ipari ökoszisztémákban, különös tekintettel azokra a kritériumokra, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy ökoszisztéma részének minősüljön valaki, az egyes azonosított ökoszisztémák szereplőinek típusai szerinti pontos lebontásra, valamint az eredményekről és a megvitatott témákról szóló információkra, emlékeztetve az ipari fórum és a szövetségek ezen ökoszisztémákkal kapcsolatos szerepére is; hangsúlyozza, hogy a civil társadalomnak, a fogyasztói szervezeteknek és a szakszervezeteknek megfelelő mértékben részt kell venniük mind az átfogó, mind az ágazati ipari stratégiák és prioritások meghatározásában; hangsúlyozza, hogy az ökoszisztémáknak magukban kell foglalniuk az értékláncokhoz való valamennyi kapcsolódást, például a kkv-kat is, és hangsúlyozza, hogy a kkv-k alapvető szerepet játszanak az ipari szövetségek és termelési láncaik létrehozásában; kiemeli, hogy a szövetségek számára megfelelő pénzügyi eszközöket kell biztosítani;

86. úgy véli, hogy az ökoszisztémák kulcsfontosságú elemei lesznek a következő ipari forradalomnak, mivel elősegítik a fejlett és intelligens gyártást, megfizethető, tiszta, fenntartható és biztonságos energiát biztosítanak, valamint az ehhez szükséges energetikai infrastruktúrát, transzformatív gyártási és szolgáltatásnyújtási módszereket biztosítanak; felszólít az ökoszisztémák elemzésére annak felmérése érdekében, hogy az egyes ágazatoknak mire van szükségük az átállásukhoz, továbbá az átállási terv kidolgozásához; úgy véli továbbá, hogy az ipar, a tudományos élet, a kkv-k, az induló vállalkozások és a növekvő innovatív vállalkozások, a szakszervezetek, a civil társadalom, a végfelhasználói szervezetek és minden más

2020. november 25., csütörtök

érdekelt fél közötti együttműködés támogatása kulcsfontosságú lesz a piaci hiányosságok megoldásához és az ötlet és megvalósítása közötti szakadék áthidalásához a munkavállalók védelmének biztosítása mellett, az ipari érdekek által még nem lefedett, de magas társadalmi hozzáadott értékkel rendelkező területeken is; szorgalmazza, hogy ezeket az ökoszisztémákat a zöld és a digitális átállás megvalósítása szempontjából kulcsfontosságú ipari ágazatok valamennyi érdekelt felét figyelembe vevő módon irányítsák; úgy véli, hogy az ökoszisztémáknak szerepet kell játszaniuk az európai iparstratégia végrehajtása és a szilárd európai értékláncok támogatása érdekében elfogadandó megoldások és intézkedések meghatározásában, mivel ezek az értékláncok kulcsfontosságúak a kettős zöld és digitális átállás szempontjából;

87. rávilágít arra, hogy a fő értékláncokba történő befektetésnek kulcsfontosságú szerepe lesz abban, hogy a jövőben is megőrizzük stratégiai autonómiánkat; úgy véli, hogy kiemelten kell kezelni a stratégiai autonómiánk szempontjából alapvető fontosságú ipari ágazatokba – például a biztonságba, a védelembe, az éghajlattal összefüggő technológiákba, az élelmiszer-önrendelkezésbe és az egészségügybe – történő beruházásokat; ismételten hangsúlyozza különösen a gyógyszeripar jelentőségét a kielégítetlen szükségletek kielégítését célzó jövőbeli innováció biztosításában, valamint az egészségügyi rendszerek rezilienciájának, reagálóképességének és felkészültségének támogatásában a jövőbeli kihívások, például a világjárványok kezelése érdekében;

88. hangsúlyozza a megújulóenergia-ágazat mint stratégiai ágazat jelentőségét az EU versenyelőnyének megerősítése, a hosszú távú reziliencia elérése és az energiabiztonság biztosítása szempontjából, az ipari erő növelése mellett; kiemeli továbbá a megújulóenergia-ágazat hozzájárulását az új helyi munkahelyek és üzleti lehetőségek megteremtéséhez, különösen a kkv-k számára, valamint a berendezések gyártásának fellendítéséhez, továbbá az energiaköltségek csökkentéséhez és a költség-versenyképesség javításához;

89. hangsúlyozza, hogy a Covid19-válság nagymértékben befolyásolta a gépjárműipart, és arra kényszerítette a vállalatokat és a munkavállalókat, hogy gyorsan alkalmazkodjanak a kínálat változásaihoz és az új egészségügyi és biztonsági követelményekhez, a világjárvány előtt az ágazatban már zajló átalakítási folyamatokon túl; úgy véli, hogy az intelligens és tisztább mobilitásra való átállás alapvető fontosságú a klímasemleges, digitális és ellenállóbb gazdaság felé történő elmozdulás során, és hogy ezt lehetőségnek kell tekinteni a környezetbarát növekedés és tiszta munkahelyek teremtésére is, amely az európai ipar járműtechnológiák terén meglévő globális versenyelőnyén alapul; felhívja a Bizottságot, hogy határozza meg a kutatás, az innováció és a digitalizáció, valamint az induló vállalkozások, a mikro-, kis- és középvállalkozások – köztük a gépjárműipari ágazat – támogatásának prioritásait;

90. hangsúlyozza, hogy az idegenforgalmi ágazatot is jelentős mértékben érintette a Covid19-válság, és felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg prioritásokat az ágazat helyreállításának segítésére és előmozdítására vonatkozóan, figyelembe véve az uniós GDP-hez és az Unió versenyképességéhez való hozzájárulását; felkéri a Bizottságot, hogy mozdítsa elő a tagállamok és a régiók közötti együttműködést annak érdekében, hogy új beruházási és további innovációs lehetőségeket teremtsenek egy olyan fenntartható, innovatív és reziliens európai idegenforgalmi ökoszisztéma megvalósítása érdekében, amely megvédi a munkavállalók és a fogyasztók jogait;

91. kiemeli a kulturális és kreatív ágazatokban az innováció mozgatórugójaként rejlő lehetőségeket, valamint azt, hogy ezek más ágazatokban a változás katalizátoraként, valamint új találmányok és a fejlődés ösztönzőiként lépnek fel; megjegyzi, hogy az innovatív gazdasági ágazatok versenyelőnyének fenntartása egyre inkább a kreativitástól függ; megjegyzi továbbá, hogy a fokozatosan egyre összetettebb, kreatív és összefonódó üzleti modellek megjelenésével a kulturális és kreatív ágazatok egyre inkább szinte minden termék és szolgáltatás meghatározó elemévé válnak; ezért úgy véli, hogy Európának a kreatív és kulturális javaira kell építkeznie, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak kellő figyelmet a kulturális és kreatív ágazatokra egy átfogó, koherens és hosszú távú iparpolitikai keret kialakítása során, amelybe beletartozik a finanszírozáshoz és támogató programokhoz való hozzáférés is;

92. kiemeli az Unió űrpolitikájának jelentőségét, különösen az európai ipari űrkapacitások fejlesztésében, valamint a más kulcsfontosságú ágazatokkal és szakpolitikákkal való szinergiákban rejlő lehetőségek kiaknázása szempontjából, konkrétan az élvonalbeli technológiák fejlesztése és az ipari átalakulás támogatása terén;

93. megjegyzi, hogy a vegyipar számos stratégiai értéklánchoz hozzájárul, és emellett a szén-dioxid-semleges, erőforrás-hatékony és körforgásos technológiák és megoldások előállításában is szerepet játszik; felszólít egy fenntartható, az iparstratégiával összehangolt vegyianyag-politika kialakítására;

94. felhívja az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget, hogy az Európai Vegyianyag-ügynökséggel közösen készítsen jelentést az európai környezetben található vegyi anyagokról; véleménye szerint a jelentésnek fel kell mérnie a veszélyes vegyi anyagok európai termelési és fogyasztási rendszereken belüli rendszerszintű megjelenését, termékekben való felhasználását, az európai környezetben való előfordulását, valamint az emberi egészség és az ökoszisztémák terén okozott károkat;

95. hangsúlyozza, hogy a megfelelően működő, egyszersmind versenyképes gyógyszeripari és orvostechnikaieszköz-ágazat központi szerepet játszik a betegek gyógyszerekhez való fenntartható hozzáférése, valamint a magas színvonalú egészségügyi ellátás unióbeli betegek számára történő biztosításában; úgy véli, hogy a Bizottságnak elő kell segítenie a tagállamokkal és az érdekelt felekkel folytatott párbeszédet egy, az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) által felügyelt gyógyszerfórum létrehozásával, amely lehetővé teszi – többek között – a gyógyszerészeti fenntarthatósággal és az új technológiák egészségügyi rendszerekbe történő bevezetésével kapcsolatos kérdések átfogó megvitatását; hangsúlyozza, hogy e fórumnak figyelembe kell vennie az árképzésre és a visszatérítésekre vonatkozó eltérő nemzeti megközelítéseket, valamint az egészségügyi beruházásokat és az egészségügy szerveződését;

96. úgy véli, hogy a közbeszerzés az ipari átalakulás kulcsfontosságú hajtóereje; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogyan lehet teljes mértékben kihasználni a közkiadások és a beruházások tőkeáttételi hatását a szakpolitikai célkitűzések elérésére, többek között azáltal, hogy megerősíti a fenntarthatóságot és a közbeszerzést az Unió gazdasági helyreállítási tervének középpontjába helyezi az ökoinnovatív, költséghatékony és fenntartható áruk és szolgáltatások iránti kereslet előtérbe helyezésével és keresletének ösztönzésével, valamint azáltal, hogy lehetővé teszi az áthelyezést az olyan kulcsfontosságú stratégiai ágazatokban, mint az egészségügyi termékek, a mezőgazdaság és a megújuló technológiák, előmozdítva a rövidebb és fenntarthatóbb ellátási láncokat; felhívja a Bizottságot és a hatóságokat, hogy elemezzék, milyen feltételek mellett tehető kötelezővé a közbeszerzés fenntarthatósága környezetvédelmi, társadalmi és etikai kritériumok, többek között a teljes életciklusra kiterjedő szénlábnyom, újrafeldolgozási tartalom és munkakörülmények alapján, valamint hogy növeljék a tudatosságot és jobban használják ki a zöld szolgáltatások előmozdítására szolgáló meglévő rendszereket; kitart amellett, hogy a kkv-k számára tisztességes esélyt kell biztosítani a közbeszerzésben való részvételre; felhívja az ajánlatkérő szerveket, hogy a termékek és szolgáltatások tekintetében a teljes élettartamra alkalmazzák szisztematikusan a legjobb ár-érték arányon alapuló megközelítést; arra ösztönzi őket, hogy alkalmazzák azt a rendelkezést (a közüzemi irányelv 85. cikke), amely lehetővé teszi számukra, hogy elutasítsák azokat az ajánlatokat, amelyek esetében a harmadik országokból származó termékek aránya meghaladja az ajánlatban szereplő termékek összértékének 50 %-át;

97. elismeri a szabványosítás hozzájárulását az európai egységes piachoz, valamint a gazdasági, társadalmi és környezeti jólét – többek között a fogyasztók és a munkavállalók egészsége és biztonsága – növeléséhez; hangsúlyozza, hogy harmonizált szabványok kidolgozására, értékelésére és használatára van szükség ahhoz, hogy támogathassuk az iparágakat a hatékony, biztonságos, körforgásos, fenntartható és megismételhető termékek kiváló minőség mellett történő gyártásában;

98. felhívja a Bizottságot, hogy fogadjon el egy erős fő teljesítménymutató-rendszert az uniós rendeletek és eszközök előzetes hatáselemzésére, valamint az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére, a kkv-k szempontjainak figyelembevételével; hangsúlyozza, hogy a fő teljesítménymutató-rendszernek konkrét, mérhető, elérhető, releváns és időorientált célkitűzéseken kell alapulnia;

99. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg hatásvizsgálati gyakorlatát, és biztosítsa, hogy új jogalkotási javaslatok előterjesztése vagy új intézkedések elfogadása előtt részletes hatásvizsgálat készül a lehetséges megfelelési költségekről, a foglalkoztatásra gyakorolt hatásról, valamint az európai polgárokra, ágazatokra és vállalkozásokra, köztük a kkv-kra háruló terhekről és a számukra nyújtott potenciális előnyökről; úgy véli, hogy az uniós jogszabályok és intézkedések értékelése során nagyobb hangsúlyt kell helyezni a tagállamok általi végrehajtásra, és elemezni kell azokat az eseteket, amikor egy adott uniós jogszabályt oly módon hajtanak végre vagy értelmeznek, amely a kkv-k és a nagyobb vállalatok számára egyaránt a szabályozásból eredő szükségtelen és váratlan terheket teremt; felkéri a Bizottságot, hogy támogassa a szabályozási koherenciát, és ismerje el az adminisztratív terhek csökkentésére irányuló intelligens szabályozási törekvést a jogszabályok hatékonyságának aláásása vagy a szociális és környezetvédelmi normák gyengítése nélkül, különösen, ha a hagyományos iparnak a szabályozási döntések miatt alkalmazkodnia kell; úgy véli, hogy a digitalizációra és a széntelenítésre vonatkozó intézkedéseket úgy kell kialakítani, hogy lehetőségeket kínáljanak a vállalkozások, köztük a kkv-k számára, és minimalizálják az érintett ágazatra nehezedő terhet;

100. elvárja, hogy az iparstratégia ne hozzon létre szükségtelen szabályozási terheket a vállalatok, különösen a kkv-k számára, valamint hogy a társjogalkotók előjogainak sérelme nélkül alkalmazza az „egy be, egy ki” elvet, amelynek célja, hogy amikor az új rendelkezések megfelelési költségeket vezetnek be, azonosítani kell azokat a meglévő rendelkezéseket, amelyeket hatályon kívül kell helyezni vagy felül kell vizsgálni, ezáltal biztosítva, hogy egy adott ágazatban a megfelelési költségek ne emelkedjenek; úgy véli, hogy egy ilyen javaslatnak tényeken kell alapulnia, széles körű konzultációt kell folytatni róla, biztosítania kell a jogszabályok, valamint a szociális és környezetvédelmi normák hatékonyságát, és meg kell mutatnia az európai fellépés egyértelmű előnyeit; úgy gondolja, hogy az arányosság biztosítása érdekében az EU-nak meg kell erősítenie a „nagy dolgokban nagy, a kis dolgokban kisebb szerepet vállaló Európa” elvét;

2020. november 25., csütörtök

101. hangsúlyozza, hogy a közigazgatásnak kulcsszerepet kell játszania a vállalkozásbarát gazdasági környezet biztosításában és a vállalkozásokra nehezedő adminisztratív terhek csökkentésében, ugyanakkor biztosítania kell az uniós etikai, szociális, környezetvédelmi és átláthatósági normák és a munkavállalók biztonságára vonatkozó szabályok teljes körű alkalmazását; úgy véli, hogy az állami szektorban és az ott dolgozó alkalmazottak körében elő kell mozdítani az e-kormányzati eszközök használatát, a digitális innovációs politikákat és a digitális készségek fejlesztését; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemzeti és regionális szinten bevált gyakorlatok megosztását ezen a területen, különös tekintettel a gazdasági versenyképesség állami kezelésére;

102. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.